

Dziennik Urzędowy L 211

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 50

11 sierpnia 2007

Spis treści

I Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa

ROZPORZĄDZENIA

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 956/2007 z dnia 10 sierpnia 2007 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 1

★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 957/2007 z dnia 10 sierpnia 2007 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 712/2007 w odniesieniu do ilości objętej przetargiem stałym na odsprzedaż na rynku Wspólnoty zbóż znajdujących się w posiadaniu agencji interwencyjnych państw członkowskich 3

★ Rozporządzenie (WE) nr 958/2007 Europejskiego Banku Centralnego z dnia 27 lipca 2007 r. dotyczące danych statystycznych w zakresie aktywów i zobowiązań funduszy inwestycyjnych (EBC/2007/8) 8

Sprostowania

★ Sprostowanie do dyrektywy 96/73/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 1996 r. w sprawie niektórych metod analizy ilościowej dwuskładnikowych mieszanek włókien przędnych (Dz.U. L 32 z 3.2.1997) (Polskie wydanie specjalne, rozdział 13, tom 18, str. 189) 30

★ Sprostowanie do rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy (Dz.U. L 268 z 18.10.2003) (Polskie wydanie specjalne, rozdział 13, tom 32, str. 432) 40

I

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 956/2007

z dnia 10 sierpnia 2007 r.

ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 3223/94 z dnia 21 grudnia 1994 r. w sprawie szczegółowych zasad stosowania ustaleń dotyczących przywozu owoców i warzyw⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 3223/94 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w jego Załączniku.

- (2) W zastosowaniu wyżej wymienionych kryteriów standardowe wartości w przywozie powinny zostać ustalone w wysokościach określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości w przywozie, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 3223/94, ustalone są zgodnie z tabelą zamieszczoną w Załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 11 sierpnia 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 10 sierpnia 2007 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 337 z 24.12.1994, str. 66. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 756/2007 (Dz.U. L 172 z 30.6.2007, str. 41).

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 10 sierpnia 2007 r. ustanawiającego standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	MK	48,8
	TR	55,3
	XK	36,3
	XS	36,3
	ZZ	44,2
0707 00 05	TR	103,8
	ZZ	103,8
0709 90 70	TR	85,9
	ZZ	85,9
0805 50 10	AR	58,7
	UY	47,4
	ZA	62,1
	ZZ	56,1
0806 10 10	EG	137,4
	MA	137,7
	MK	18,0
	TR	109,4
	ZZ	100,6
0808 10 80	AR	71,6
	BR	86,8
	CL	79,8
	CN	96,3
	NZ	95,3
	US	101,8
	UY	50,7
	ZA	86,4
	ZZ	83,6
0808 20 50	AR	57,8
	CL	83,9
	NZ	92,4
	TR	136,9
	ZA	94,7
	ZZ	93,1
0809 30 10, 0809 30 90	TR	147,9
	ZZ	147,9
0809 40 05	IL	125,0
	ZZ	125,0

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, str. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 957/2007**z dnia 10 sierpnia 2007 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 712/2007 w odniesieniu do ilości objętej przetargiem stałym na odsprzedaż na rynku Wspólnoty zbóż znajdujących się w posiadaniu agencji interwencyjnych państw członkowskich**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1784/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 712/2007 ⁽²⁾ otworzyło stałe przetargi na odsprzedaż na rynku Wspólnoty zbóż znajdujących się w posiadaniu agencji interwencyjnych państw członkowskich.

(2) Mając na uwadze sytuację na rynku kukurydzy we Wspólnocie oraz wzrost popytu na zboża, odnotowany w różnych regionach w trakcie ostatnich tygodni, niezbędne okazuje się udostępnienie w niektórych państwach członkowskich nowych ilości zbóż znajdujących się w posiadaniu agencji interwencyjnych. W związku z tym należy zezwolić agencjom interwen-

cyjnym państw członkowskich, których to dotyczy, na przystąpienie do zwiększenia ilości zgłoszonych do przetargu, odnoszących się do kukurydzy, do wysokości 1 199 355 ton na Węgrzech.

(3) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 712/2007.

(4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Zbóż,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 712/2007 zastępuje się tekstem załącznika do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 10 sierpnia 2007 r.

W imieniu Komisji

Mariann FISCHER BOEL

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 78. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 735/2007 (Dz.U. L 169 z 29.6.2007, str. 6).

⁽²⁾ Dz.U. L 163 z 23.6.2007, str. 7. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 843/2007 (Dz.U. L 186 z 18.7.2007, str. 9).

ZAŁĄCZNIK I

„ZAŁĄCZNIK I

WYKAZ PRZETARGÓW

Państwo członkowskie	Ilości udostępnione do sprzedaży na rynku wewnętrznym (w tonach)				Agencja interwencyjna Nazwa, adres i inne dane kontaktowe
	Pszenica zwyczajna	Jęczmień	Kukurydza	Żyto	
Belgique/België	0	—	—	—	Bureau d'intervention et de restitution belge Rue de Trèves, 82 B-1040 Bruxelles Tel.: (32-2) 287 24 78 Faks: (32-2) 287 25 24 e-mail: webmaster@birb.be website: www.birb.be
БЪЛГАРИЯ	—	—	—	—	State Fund Agriculture 136, Tzar Boris III Blvd. 1618, Sofia, Bulgaria Tel.: (+359 2) 81 87 202 Faks: (+359 2) 81 87 267 e-mail: dfz@dfz.bg website: www.mzgar.government.bg
Česká republika	0	0	—	—	Statní zemědělský intervenční fond Odbor rostlinných komodit Ve Smečkách 33 CZ-110 00, Praha 1 Tel.: (420) 222 871 667 – 222 871 403 Faks: (420) 296 806 404 e-mail: dagmar.hejrovska@szif.cz website: www.szif.cz
Danmark	—	—	—	—	Direktoratet for FødevareErhverv Nyropsgade 30 DK-1780 København Tel.: (45) 33 95 88 07 Faks: (45) 33 95 80 34 e-mail: mij@dfre.dk and pah@dfre.dk website: www.dfre.dk
Deutschland	0	0	—	38 422	Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung Deichmanns Aue 29 D-53179 Bonn Tel.: (49-228) 6845-3704 Faks 1: (49-228) 6845-3985 Faks 2: (49-228) 6845-3276 e-mail: pflanzlErzeugnisse@ble.de website: www.ble.de
Eesti	—	—	—	—	Põllumajanduse Registrite ja Informatsiooni Amet Narva mnt. 3, 51009 Tartu Tel.: (372) 7371 200 Faks: (372) 7371 201 e-mail: pria@pria.ee website: www.pria.ee
Eire/Ireland	—	—	—	—	Intervention Operations, OFI, Subsidies & Storage Division, Department of Agriculture & Food Johnstown Castle Estate, County Wexford Tel.: 353 53 91 63400 Faks: 353 53 91 42843 website: www.agriculture.gov.ie

Państwo członkowskie	Ilości udostępnione do sprzedaży na rynku wewnętrznym (w tonach)				Agencja interwencyjna Nazwa, adres i inne dane kontaktowe
	Pszenica zwyczajna	Jęczmień	Kukurydza	Żyto	
Elláda	—	—	—	—	Payment and Control Agency for Guidance and Guarantee Community AIDS (O.P.E.K.E.P.E) 241, Archaron str., GR-104 46 Athens Tel.: (30-210) 212 4787 & 4754 Faks: (30-210) 212 4791 e-mail: ax17u073@minagric.gr website: www.opekepe.gr
España	—	—	—	—	S. Gral. Intervención de Mercados (FEGA) C/Almagro 33 — 28010 Madrid — España Tel.: (34-91) 3474765 Faks: (34-91) 3474838 e-mail: sgintervencion@fega.mapa.es website: www.fega.es
France	0	13 218	—	—	Office National Interprofessionnel des Grandes Cultures (ONIGC) 12, rue Henri Roltanguy TSA 20002 F-93555 Montreuil sous Bois Cedex Tel.: (33-1) 73 30 20 20 Faks: (33-1) 73 30 20 08 e-mail: Catherine.LESCOUARC'H@onigc.fr; Philippe.BONNARD@onigc.fr website: www.onigc.fr
Italia	—	—	—	—	Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura — AGEA Via Torino, 45, 00184 Roma Tel.: (39) 0649499558 Faks: (39) 0649499761 e-mail: b.pennacchia@agea.gov.it website: www.agea.gov.it
Kypros	—	—	—	—	
Latvija	0	0	—	—	Lauku atbalsta dienests Republikas laukums 2, Rīga, LV – 1981 Tel.: (371) 702 7893 Faks: (371) 702 7892 e-mail: lad@lad.gov.lv website: www.lad.gov.lv
Lietuva	—	—	—	—	The Lithuanian Agricultural and Food Products Market regulation Agency L. Stuokos-Guceviciaus Str. 9–12, Vilnius, Lithuania Tel.: (370-5) 268 5049 Faks: (370-5) 268 5061 e-mail: info@litfood.lt website: www.litfood.lt
Luxembourg	—	—	—	—	Office des licences 21, rue Philippe II Boîte postale 113 L-2011 Luxembourg Tel.: (352) 478 23 70 Faks: (352) 46 61 38 Teleks: 2 537 AGRIM LU
Magyarország	29 244	0	2 199 355	—	Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Soroksári út. 22–24 H-1095 Budapest Tel.: (36) 1 219 45 76 Faks: (36) 1 219 89 05 e-mail: ertekesites@mvh.gov.hu website: www.mvh.gov.hu

Państwo członkowskie	Ilości udostępnione do sprzedaży na rynku wewnętrznym (w tonach)				Agencja interwencyjna Nazwa, adres i inne dane kontaktowe
	Pszenica zwyczajna	Jęczmień	Kukurydza	Żyto	
Malta	—	—	—	—	
Nederland	—	—	—	—	Dienst Regelingen Roermond Postbus 965, NL-6040 AZ Roermond Tel.: (31) 475 355 486 Faks: (31) 475 318939 e-mail: p.a.c.m.van.de.lindelooof@minlnv.nl website: www.minlnv.nl
Österreich	—	—	—	—	AMA (Agrarmarkt Austria) Dresdnerstraße 70 A-1200 Wien Tel.: (43-1) 33151 258 (43-1) 33151 328 Faks: (43-1) 33151 4624 (43-1) 33151 4469 e-mail: referat10@ama.gv.at website: www.ama.at/intervention
Polska	—	0	—	—	Agencja Rynku Rolnego Biuro Produktów Roślinnych Nowy Świat 6/12 PL-00-400 Warszawa Tel.: (48) 22 661 78 10 Faks: (48) 22 661 78 26 e-mail: cereals-intervention@arr.gov.pl Strona internetowa: www.arr.gov.pl
Portugal	—	—	—	—	Instituto Nacional de Intervenção e Garantia Agrícola (INGA) R. Castilho, n.º 45-51, 1269-163 Lisboa Tel.: (351) 21 751 85 00 (351) 21 384 60 00 Faks: (351) 21 384 61 70 e-mail: inga@inga.min-agricultura.pt edalberto.santana@inga.min-agricultura.pt website: www.inga.min-agricultura.pt
România	—	—	—	—	Agenția de Plați și Intervenție pentru Agricultură B-dul Carol I, nr. 17, sector 2 București 030161 România Tel.: + 40 21 3054802 + 40 21 3054842 Faks: + 40 21 3054803 website: www.apia.org.ro
Slovenija	—	—	—	—	Agencija Republike Slovenije za kmetijske trge in razvoj podeželja Dunajska 160, 1000 Ljubljana Tel.: (386) 1 580 76 52 Faks: (386) 1 478 92 00 e-mail: aktrp@gov.si website: www.arsktrp.gov.si
Slovensko	—	—	—	—	Pôdohospodárska platobná agentúra Oddelenie obilnín a škrobu Dobrovičova 12 SK-815 26 Bratislava Tel.: (421-2) 58 243 271 Faks: (421-2) 53 412 665 e-mail: jvargova@apa.sk website: jvargova@apa.sk

Państwo członkowskie	Ilości udostępnione do sprzedaży na rynku wewnętrznym (w tonach)				Agencja interwencyjna Nazwa, adres i inne dane kontaktowe
	Pszemica zwyczajna	Jęczmień	Kukurydza	Żyto	
Suomi/Finland	0	0	—	—	Maaseutuvirasto PL 256 FI-00101 HELSINKI Tel.: +358 (0)20 772 007 Faks: +358 (0)20 7725 506, +358 (0)20 7725 508 e-mail: markkinatukiosasto@mavi.fi website: www.mavi.fi
Sverige	0	0	—	—	Statens Jordbruksverk SE-55182 Jönköping Tel.: (46) 36 15 50 00 Faks: e-mail: jordbruksverket@sjv.se website: www.sjv.se
United Kingdom	—	—	—	—	Rural Payments Agency Lancaster House Hampshire Court Newcastle upon Tyne NE4 7YH Tel.: (44) 191 226 5882 Faks: (44) 191 226 5824 e-mail: cerealsintervention@rpa.gsi.gov.uk website: www.rpa.gov.uk

Zapis «—» oznacza: brak zapasów interwencyjnych dla danego zboża w przedmiotowym państwie członkowskim.

ROZPORZĄDZENIE (WE) NR 958/2007 EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO**z dnia 27 lipca 2007 r.****dotyczące danych statystycznych w zakresie aktywów i zobowiązań funduszy inwestycyjnych
(EBC/2007/8)**

RADA PREZESÓW EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO,

uwzględniając Statut Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego, w szczególności art. 5,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2533/98 z dnia 23 listopada 1998 r. dotyczące zbierania informacji statystycznych przez Europejski Bank Centralny ⁽¹⁾, w szczególności art. 5 ust. 1 i art. 6 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie (WE) nr 2533/98 stanowi w art. 2 ust. 1, że w celu realizacji wymogów EBC dotyczących sprawozdawczości statystycznej Europejski Bank Centralny (EBC), wspomagany przez krajowe banki centralne (KBC), ma prawo do zbierania informacji statystycznych w granicach bazowej populacji sprawozdawczej oraz tego, co jest konieczne do realizacji zadań Europejskiego Systemu Banków Centralnych (ESBC). Z art. 2 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 2533/98 wynika, że na potrzeby realizacji wymogów EBC dotyczących sprawozdawczości statystycznej, m. in. w zakresie statystyki pieniężnej i bankowej, fundusze inwestycyjne (FI) wchodzą w skład bazowej populacji objętej sprawozdaniem. Ponadto art. 3 rozporządzenia (WE) nr 2533/98 zobowiązuje EBC do określenia rzeczywistej populacji sprawozdawczej w granicach bazowej populacji sprawozdawczej, a także uprawnia EBC do całkowitego lub częściowego wyłączenia określonych kategorii podmiotów sprawozdających z wymogów dotyczących sprawozdawczości statystycznej.

(2) W celu realizacji nałożonych na niego zadań oraz monitorowania działalności finansowej niebędącej działalnością podejmowaną przez monetarne instytucje finansowe (MIF) ESBC potrzebne są wysokiej jakości dane statystyczne dotyczące działalności FI. Głównym celem tych danych jest dostarczenie EBC kompleksowego obrazu statystycznego sektora FI w uczestniczących państwach członkowskich, które są uznawane za jeden obszar gospodarczy.

(3) Aby ograniczyć zakres obowiązków sprawozdawczych, KBC mogą gromadzić niezbędne informacje dotyczące FI z rzeczywistej populacji sprawozdawczej w ramach szerszych ram sprawozdawczości statystycznej służących do innych celów o charakterze statystycznym, o ile nie

zagroza to realizacji wymogów EBC dotyczących sprawozdawczości statystycznej. Zgodnie z zasadą przejrzystości działania w takich sytuacjach podmioty sprawozdające powinny być poinformowane o tym, że zbieranie danych ma na celu realizację innych zadań statystycznych.

(4) Dysponowanie danymi dotyczącymi transakcji finansowych umożliwia bardziej dogłębną analizę zagadnień polityki pieniężnej i innych kwestii. Dane dotyczące transakcji finansowych, jak również dane dotyczące stanów, są także wykorzystywane do tworzenia innych zestawień statystycznych, w szczególności rachunków finansowych strefy euro.

(5) Pomimo że przepisy przyjęte na podstawie art. 34 ust. 1 Statutu nie przyznają żadnych praw ani nie nakładają obowiązków na nieuczestniczące państwa członkowskie, art. 5 Statutu stosuje się do wszystkich państw członkowskich, bez względu na to, czy przyjęły one euro. Motyw 17 rozporządzenia (WE) nr 2533/98 wyraźnie stanowi, że art. 5 Statutu razem z art. 10 (dawny art. 5) Traktatu, nakłada obowiązek zaprojektowania i wdrożenia na poziomie krajowym wszelkich środków, jakie nieuczestniczące państwa członkowskie uznają za właściwe w celu zbierania informacji statystycznych potrzebnych do wypełnienia wymogów EBC dotyczących sprawozdawczości statystycznej oraz terminowego przygotowania się w dziedzinie statystyki do uzyskania statusu uczestniczących państw członkowskich.

(6) Pomimo że niniejsze rozporządzenie jest przede wszystkim skierowane do FI, uzyskanie bezpośrednio od FI pełnych informacji o posiadaczach wyemitowanych przez FI udziałów na okaziciela może okazać się jednak niemożliwe, w związku z czym konieczne jest włączenie innych podmiotów do populacji sprawozdawczej.

(7) Do FI stosuje się system sankcji stosowanych przez EBC, określony w art. 7 rozporządzenia (WE) nr 2533/98.

(8) Najpóźniej do 2012 r. Rada Prezesów oceni, czy udzielić zgody tylko tym państwom członkowskim, w których łączna wartość aktywów sektora funduszy inwestycyjnych nie przekracza minimalnego udziału w całkowitej wartości aktywów zarządzanych przez fundusze w strefie euro, na stosowanie zagregowanej metody sprawozdawczej wprowadzanej niniejszym rozporządzeniem,

⁽¹⁾ Dz.U. L 318 z 27.11.1998, str. 8.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Definicje

W rozumieniu niniejszego rozporządzenia:

— fundusz inwestycyjny („FI”) oznacza przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania, które:

- a) inwestuje w aktywa finansowe i niefinansowe w rozumieniu załącznika II, o ile celem jego działalności jest inwestowanie kapitału pochodzącego od ogółu inwestorów; oraz
- b) podstawą jego istnienia, zgodnie z prawem wspólnotowym lub krajowym, jest:
 - i) prawo zobowiązań (fundusz wspólny zarządzany przez towarzystwa zarządzające);
 - ii) prawo powiernicze (fundusz otwarty);
 - iii) prawo spółek (spółka inwestycyjna); lub
 - iv) inna podobna podstawa prawna.

Następujące podmioty objęte są zakresem definicji FI:

- a) przedsiębiorstwa, których jednostki uczestnictwa są na żądanie ich posiadaczy odkupywane lub umarzane, bezpośrednio lub pośrednio, z aktywów takiego przedsiębiorstwa; oraz
- b) przedsiębiorstwa mające oznaczoną liczbę wyemitowanych udziałów, których członkowie, uzyskując lub wypowiadając członkostwo w danym funduszu, nabywają lub zbywają istniejące udziały.

Następujące podmioty nie są objęte zakresem definicji FI:

- a) fundusze emerytalne w rozumieniu art. 2 ust. 2 lit. a) załącznika B do rozporządzenia (WE) nr 2533/98; oraz
- b) fundusze rynku pieniężnego w rozumieniu załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 2423/2001 Europejskiego Banku Centralnego z dnia 22 listopada 2001 r. dotyczącego skonsolidowanego bilansu sektora monetarnych instytucji finansowych (EBC/2001/13) ⁽¹⁾.

W rozumieniu definicji FI termin „ogół inwestorów” oznacza inwestorów detalicznych, profesjonalnych i instytucjonalnych,

— „uczestniczące państwo członkowskie” – państwo członkowskie, które przyjęło walutę euro,

— „nieuczestniczące państwo członkowskie” – państwo członkowskie, które nie przyjęło waluty euro,

— „podmiot sprawozdający” oznacza podmiot składający sprawozdanie w rozumieniu art. 1 rozporządzenia (WE) nr 2533/98,

— „rezydent” oznacza rezydenta w rozumieniu art. 1 rozporządzenia (WE) nr 2533/98. Na potrzeby niniejszego rozporządzenia, jeżeli nie istnieje znaczący fizyczny wymiar działalności danego podmiotu prawnego, status rezydenta takiego podmiotu ustala się wedle kryterium terytorium gospodarczego, zgodnie z którego systemem prawnym uzyskał on osobowość prawną. Jeżeli dany podmiot nie posiada osobowości prawnej, stosuje się kryterium siedziby prawnej, tzn. kraju, którego system prawny reguluje tworzenie i dalsze istnienie takiego podmiotu,

— „MIF” oznacza monetarną instytucję finansową w rozumieniu paragrafu 1 części 1 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 2423/2001 (EBC/2001/13),

— „PIPIF” oznacza pozostałe instytucje pośrednictwa finansowego, z wyjątkiem instytucji ubezpieczeniowych i funduszy emerytalnych w rozumieniu art. 2 ust. 2 lit. a) oraz załącznika B do rozporządzenia (WE) nr 2533/98,

— „właściwy KBC” oznacza KBC uczestniczącego państwa członkowskiego, którego dany FI jest rezydentem.

Artykuł 2

Rzeczywista populacja sprawozdawcza

1. Rzeczywista populacja sprawozdawcza obejmuje FI będące rezydentami na terytorium uczestniczących państw członkowskich. Obowiązek dostarczania informacji statystycznych, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, spoczywa na FI, a w przypadku FI nieposiadających osobowości prawnej zgodnie z prawem krajowym, któremu podlegają – na podmiotach prawnie upoważnionych do ich reprezentowania.

2. Z zastrzeżeniem ust. 1, dla potrzeb gromadzenia informacji o posiadaczach udziałów na okaziciela emitowanych przez FI (ust. 3 w części 2 załącznika I) rzeczywista populacja sprawozdawcza obejmuje MIF oraz PIPF niebędące FI. KBC mogą odstępować od niektórych wymogów w odniesieniu do tych podmiotów, pod warunkiem że niezbędne informacje statystyczne są zbierane z innych dostępnych źródeł, zgodnie z ust. 3 w części 2 załącznika I. KBC w porozumieniu z EBC sprawdzają spełnienie wspomnianego warunku w odpowiednim czasie w celu udzielenia lub – gdy zachodzi taka konieczność – cofnięcia odstępstwa z mocą obowiązującą od początku każdego roku. Na potrzeby niniejszego rozporządzenia KBC mogą sporządzać i prowadzić wykazy PIPF niebędących FI składających sprawozdania, zgodnie z zasadami określonymi w ust. 3 w części 2 załącznika I.

⁽¹⁾ Dz.U. L 333 z 17.12.2001, str. 1.

Artykuł 3**Odstępstwa**

1. KBC mogą odstępować od niektórych wymogów w odniesieniu do najmniejszych FI w rozumieniu łącznej wartości aktywów, pod warunkiem że FI uwzględniane w zagregowanym bilansie kwartalnym stanowią co najmniej 95 % wartości stanu aktywów ogółem FI w każdym uczestniczącym państwie członkowskim. KBC sprawdzają w odpowiednim czasie realizację tego warunku w celu udzielenia lub – gdy zachodzi taka konieczność – cofnięcia odstępowania z mocą obowiązującą od początku każdego roku kalendarzowego. FI, wobec których stosuje się odstępowania, przedstawiają jedynie co kwartał: stany na koniec kwartału dotyczące wyemitowanych jednostek uczestnictwa oraz udziałów FI, oraz odpowiednie dane kwartalne dotyczące korekt z tytułu aktualizacji wyceny lub transakcji (jeżeli ma zastosowanie).

2. Odstępstwa mogą zostać przyznane FI podlegającym krajowym zasadom rachunkowości, które dopuszczają dokonywanie wyceny aktywów rzadziej niż raz na kwartał. Kategorie FI, którym KBC wedle swojego uznania mogą udzielać odstępow, określa Rada Prezesów. FI, którym udzielono odstępow, podlegają wymogom określonym w art. 6 niniejszego rozporządzenia, z częstotliwością dostosowaną do obowiązujących je wymogów rachunkowości w zakresie terminów dokonywania wyceny aktywów.

3. FI mogą nie korzystać z odstępow i stosować się do pełnych wymagań w zakresie sprawozdawczości określonych w art. 6. FI, który podjął taką decyzję, zobowiązany jest uzyskać zgodę właściwego KBC przed wprowadzeniem zmian w korzystaniu z takich odstępow.

Artykuł 4**Lista FI do celów statystycznych**

1. Zarząd EBC sporządza i prowadzi listę FI podlegających niniejszemu rozporządzeniu, w tym – w odpowiednich przypadkach – ich subfunduszy w rozumieniu art. 5 ust. 2. Lista ta może być oparta na istniejących listach FI podlegających nadzorowi organów krajowych (jeśli są one dostępne), uzupełnionych o inne FI wchodzące w zakres definicji FI zawartej w art. 1.

2. KBC i EBC udostępniają w odpowiedni sposób listę FI do celów statystycznych oraz jej aktualizację zainteresowanym FI, w tym drogą elektroniczną, za pośrednictwem Internetu lub – na wniosek zainteresowanych podmiotów sprawozdających – na piśmie.

3. Lista FI do celów statystycznych ma charakter wyłącznie informacyjny. Jednakże w przypadku gdy ostatnia dostępna elektroniczna wersja listy, o której mowa w ust. 2, jest błędna, EBC nie nakłada sankcji na podmioty, które nie wypełniły we właściwy sposób wymagań dotyczących sprawozdawczości w takim zakresie, w jakim opierały się one w dobrej wierze na liście zawierającej błędy.

Artykuł 5**Przekazywanie danych jednostkowych dla poszczególnych funduszy**

1. Rzeczywista populacja sprawozdawcza przekazuje dane dotyczące aktywów i zobowiązań odrębnie dla poszczególnych funduszy.

2. Z zastrzeżeniem ust. 1, jeżeli dany FI rozdziela swoje aktywa pomiędzy poszczególne subfundusze w taki sposób, że jednostki uczestnictwa lub udziały w każdym z subfunduszy są niezależnie pokryte różnymi aktywami, każdy z takich subfunduszy uważa się za odrębny FI.

3. Na zasadzie odstępow od postanowień ust. 1 i 2, pod warunkiem uprzedniej zgody właściwego KBC i zgodnie z jego instrukcjami, FI mogą przekazywać dane dotyczące aktywów i pasywów jako grupa, pod warunkiem że rezultaty zastosowania takiej metody są podobne do rezultatów przekazywania danych odrębnie dla poszczególnych funduszy.

Artykuł 6**Kwartalne i miesięczne wymogi w zakresie sprawozdawczości statystycznej**

1. Rzeczywista populacja sprawozdawcza przekazuje, zgodnie z załącznikiem I:

- a) raz na kwartał – stany aktywów i zobowiązań na koniec kwartału oraz kwartalne dane dotyczące korekt z tytułu aktualizacji wyceny lub dane dotyczące transakcji (jeżeli ma zastosowanie); oraz
- b) raz na miesiąc – stany wyemitowanych jednostek uczestnictwa FI na koniec miesiąca oraz odpowiednie miesięczne dane dotyczące korekt z tytułu aktualizacji wyceny lub dane dotyczące transakcji (jeżeli ma zastosowanie).

2. Pod warunkiem uprzedniej zgody właściwego KBC i według jego instrukcji, rzeczywista populacja sprawozdawcza przekazuje informacje statystyczne zgodnie z jedną z dwóch metod przekazywania danych opisanych w załączniku I, z uwzględnieniem definicji zawartych w załączniku II.

3. KBC mogą zdecydować o zbieraniu danych, o których mowa w ust. 1 lit. a), raz na miesiąc, a nie raz na kwartał.

Artykuł 7**Korekty z tytułu aktualizacji wyceny i transakcje**

1. Rzeczywista populacja sprawozdawcza przekazuje dane dotyczące korekt z tytułu aktualizacji wyceny lub dane dotyczące transakcji, według instrukcji właściwego KBC, dla zagregowanych informacji przekazywanych zgodnie z metodą łączoną lub zagregowaną, opisanymi w załączniku I.

2. W ramach metody łączonej opisanej w załączniku I, KBC uzyskują przybliżone dane o transakcjach na papierach wartościowych z informacji zebranych indywidualnie dla poszczególnych rodzajów papierów (zgodnie z metodą „papier po papierze”) lub też od razu gromadzą dane o transakcjach zgodnie z metodą „papier po papierze”.

3. Dalsze wymogi i wytyczne odnoszące się do zbierania danych dotyczących korekt z tytułu zmian wyceny lub transakcji znajdują się w załączniku III.

Artykuł 8

Zasady rachunkowości

1. Do przekazywania danych zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia FI stosują zasady rachunkowości ustanawiane w krajowych aktach prawnych wdrażających dyrektywę Rady 86/635/EWG z dnia 8 grudnia 1986 r. w sprawie rocznych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych banków i innych instytucji finansowych⁽¹⁾, a gdyby przepisy te nie miały zastosowania – inne krajowe lub międzynarodowe normy mające zastosowanie do FI.

2. Z zastrzeżeniem obowiązujących w uczestniczących państwach członkowskich praktyk księgowych oraz przepisów dotyczących saldowania, dane dotyczące wszystkich aktywów i zobowiązań finansowych przekazywane są do celów statystycznych w ujęciu brutto.

Artykuł 9

Terminy

1. KBC określają kiedy powinny otrzymać dane od podmiotów sprawozdających zgodnie z art. 6, aby móc dotrzymać terminów określonych w ust. 2.

2. KBC przekazują do EBC:

- a) zagregowane dane kwartalne o stanach i korektach z tytułu zmian wyceny – do końca 28 dnia roboczego od zakończenia kwartału, którego dane dotyczą, na podstawie danych kwartalnych zebranych od FI; oraz
- b) zagregowane dane miesięczne o stanach i korektach z tytułu aktualizacji wyceny – do końca 28 dnia roboczego od zakończenia miesiąca, którego dane dotyczą, na podstawie zebranych od FI danych miesięcznych dotyczących wyemitowanych przez nie jednostek uczestnictwa lub na podstawie danych rzeczywistych, zgodnie z art. 6 ust. 3.

Artykuł 10

Normy minimalne i krajowe przepisy w zakresie sprawozdawczości

1. FI przekazują właściwym KBC wymagane informacje statystyczne zgodnie ze wskazanymi w załączniku IV normami minimalnymi regulującymi tryb ich przekazywania, dokładność, zgodność pojęciową oraz tryb dokonywania korekt.

2. KBC określają i wdrażają przepisy w zakresie sprawozdawczości obowiązujące rzeczywistą populację sprawozdawczą, z uwzględnieniem rozwiązań przyjętych w danym kraju. KBC

są zobowiązane do zapewnienia, aby wspomniane przepisy w zakresie sprawozdawczości gwarantowały uzyskanie wymaganych informacji statystycznych oraz pozwalały na dokładne sprawdzenie ich zgodności z normami minimalnymi w zakresie trybu przekazywania, dokładności, zgodności pojęciowej i trybu dokonywania korekt, wskazanymi w załączniku IV.

Artykuł 11

Fuzje, podziały i reorganizacje

W przypadku fuzji, podziału lub reorganizacji mogących wpływać na wywiązanie się z obowiązków statystycznych, uczestniczący w tym procesie podmiot sprawozdający, po publicznym ogłoszeniu zamiaru przeprowadzenia takiej operacji i z odpowiednim wyprzedzeniem informuje właściwy KBC o planowanych procedurach mających na celu spełnienie wymagań w zakresie sprawozdawczości statystycznej określonych w niniejszym rozporządzeniu.

Artykuł 12

Weryfikacja i obowiązkowe zbieranie danych

KBC korzystają z prawa weryfikacji i obowiązkowego zbierania informacji przekazywanych na podstawie niniejszego rozporządzenia przez podmioty sprawozdające z zastrzeżeniem prawa do wykonywania tych działań przez EBC. KBC korzystają z tych praw w szczególności wówczas, gdy instytucja należąca do rzeczywistej populacji sprawozdawczej nie przestrzega norm minimalnych w zakresie przekazywania, dokładności, zgodności pojęciowej i trybu dokonywania korekt wskazanych w załączniku IV.

Artykuł 13

Rozpoczęcie przekazywania danych

Przekazywanie sprawozdań rozpocznie się od dostarczenia danych miesięcznych i kwartalnych za grudzień 2008 r.

Artykuł 14

Postanowienie końcowe

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem, dnia 27 lipca 2007 r.

W imieniu Rady Prezesów EBC

Jean-Claude TRICHET

Prezes

⁽¹⁾ Dz.U. L 372 z 31.12.1986, str. 1.

ZAŁĄCZNIK I

WYMAGANIA W ZAKRESIE SPRAWOZDAWCZOŚCI STATYSTYCZNEJ

CZĘŚĆ 1

Metoda przekazywania danych

1. EBC regularnie oblicza zagregowane aktywa i zobowiązania FI ze wszystkich uczestniczących państw członkowskich traktowanych jako jeden obszar gospodarczy, w wyrażeniu stanów i transakcji.
2. Rzeczywista populacja sprawozdawcza jest zobowiązana do przekazywania informacji statystycznych zgodnie z jedną z dwóch następujących metod przekazywania danych.

a) Metoda łączona polega na przekazywaniu:

- raz na kwartał: (i) zebranych indywidualnie dla poszczególnych rodzajów papierów wartościowych (metoda „papier po papierze”) informacji o portfelu papierów wartościowych FI, których kody identyfikacyjne są powszechnie dostępne; (ii) zagregowanych informacji, w podziale według instrumentów/terminów, walut i partnerów operacji, dotyczących aktywów i zobowiązań innych niż papiery wartościowe oraz papierów wartościowych, których kody identyfikacyjne nie są powszechnie dostępne; oraz (iii) podanych według metody „papier po papierze” lub zagregowanych informacji dotyczących posiadaczy jednostek uczestnictwa wyemitowanych przez FI, zgodnie z dalszym wyszczególnieniem zawartym w części 2 niniejszego załącznika. Właściwy KBC może zażądać od podmiotów sprawozdających przekazywania informacji podanych według metody „papier po papierze” o papierach wartościowych, których kody identyfikacyjne nie są powszechnie dostępne, oraz przekazywania – odrębnie dla poszczególnych pozycji – informacji o aktywach i zobowiązaniach innych niż papiery wartościowe, oraz
- raz na miesiąc – podanych według metody „papier po papierze” informacji odrębnie identyfikujących wszystkie jednostki uczestnictwa wyemitowane przez FI.

Zgodnie z tabelą 2, poza danymi dotyczącymi pól, których wypełnienie jest obowiązkowe w kontekście przekazywania danych według metody „papier po papierze” przeznaczonych do uzyskania zagregowanych informacji o papierach wartościowych, właściwy KBC może zdecydować, że również dane o transakcjach będą gromadzone według metody „papier po papierze”.

Zagregowane dane przekazuje się jako stany oraz, w zależności od instrukcji właściwego KBC: (i) jako zmiany wyceny wynikające ze zmiany cen i kursów walut; lub (ii) jako transakcje.

Pod warunkiem uprzedniego uzyskania zgody właściwego KBC, podmioty sprawozdające przekazujące wymagane dane kwartalne według metody „papier po papierze” mogą, zamiast stosowania metody „papier po papierze”, przekazywać wymagane dane miesięczne w formie zagregowanej.

b) Metoda zagregowana polega na przekazywaniu:

- raz na kwartał – pełnego zestawienia zagregowanych informacji w podziale według instrumentów/terminów, walut i partnerów operacji, dotyczących aktywów i zobowiązań FI, oraz
- raz na miesiąc – zagregowanych informacji o jednostkach uczestnictwa wyemitowanych przez FI.

Dane kwartalne i miesięczne przekazuje się jako stany oraz, w zależności od instrukcji właściwego KBC: (i) jako zmiany wyceny wynikające ze zmiany cen i kursów walut; lub (ii) jako transakcje.

3. Informacje przekazywane KBC według metody „papier po papierze” w ramach metody łączonej wskazane są w tabeli 2. Zagregowane kwartalne wymogi sprawozdawcze w zakresie stanów wskazane są w tabeli 1, a w zakresie korekt z tytułu aktualizacji wyceny wynikających ze zmian cen i kursów walut lub w zakresie transakcji – w tabeli 3. Zagregowane miesięczne wymogi sprawozdawcze w zakresie stanów i korekt z wyceny wynikających ze zmian cen i kursów walut lub transakcji są określone w tabeli 4.

CZĘŚĆ 2

Status rezydenta i sektoryzacja posiadaczy jednostek uczestnictwa FI

1. Podmioty sprawozdające przekazują raz na kwartał dane dotyczące statusu rezydenta posiadaczy jednostek uczestnictwa FI wyemitowanych przez FI uczestniczących państw członkowskich, w podziale na następujące kategorie: krajowe/inne uczestniczące państwa członkowskie/reszta świata. Dla partnerów operacji należących do kategorii „krajowe” oraz „inne uczestniczące państwa członkowskie” dokonuje się dalszego podziału wedle kryterium przynależności do poszczególnych sektorów.
2. W odniesieniu do imiennych jednostek uczestnictwa, FI emitujące takie jednostki lub osoby zgodnie z prawem uprawnione do ich reprezentowania przekazują dane dotyczące statusu rezydenta oraz przynależności do poszczególnych sektorów posiadaczy wyemitowanych jednostek lub udziałów imiennych. Jeżeli emitujący FI nie ma możliwości bezpośredniego określenia statusu rezydenta oraz przynależności sektorowej posiadacza takich jednostek, przekazuje odpowiednie dane na podstawie posiadanych informacji.

3. W odniesieniu do jednostek uczestnictwa na okaziciela, podmioty sprawozdające przekazują dane dotyczące statusu rezydenta oraz przynależności sektorowej posiadaczy takich jednostek lub udziałów FI w sposób określony przez właściwy KBC. Wymóg ten ogranicza się do jednej z poniższych opcji lub ich połączenia; odpowiedniego wyboru dokonuje się mając na względzie sposób zorganizowania właściwych rynków oraz przepisy prawa krajowego obowiązujące w danym państwie członkowskim. Wypełnianie tego wymogu podlega okresowej weryfikacji przez KBC.

a) Emitujące FI:

Emitujące FI, osoby zgodnie z prawem upoważnione do ich reprezentowania lub podmioty, o których mowa w art. 2 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, przekazują dane dotyczące statusu rezydenta i sektoryzacji posiadaczy wyemitowanych przez nich jednostek uczestnictwa. Informacje takie mogą pochodzić od agenta rozprowadzającego jednostki uczestnictwa lub innego podmiotu uczestniczącego w emisji, wykupie (*buy-back*) lub transferze jednostek.

b) MIF i PIPF jako przechowujący jednostki uczestnictwa FI:

Jako podmioty sprawozdające, MIF i PIPF występujące w charakterze przechowujących jednostki uczestnictwa FI przekazują dane dotyczące statusu rezydenta oraz przynależności sektorowej posiadaczy jednostek uczestnictwa wyemitowanych przez FI będące rezydentami przechowywanych w imieniu posiadacza lub innego pośrednika także występującego w charakterze przechowującego. Opcja ta ma zastosowanie, jeżeli: (i) przechowujący oddziela jednostki uczestnictwa FI przechowywane w imieniu ich posiadaczy od jednostek przechowywanych w imieniu innych przechowujących; oraz (ii) większość jednostek uczestnictwa FI znajduje się na przechowaniu u krajowych instytucji będących rezydentami klasyfikowanych jako pośrednicy finansowi (MIF lub PIPF).

c) MIF i PIPF jako podmioty przekazujące informacje o transakcjach rezydentów z nierezydentami, których przedmiotem są jednostki uczestnictwa FI-rezydenta:

Jako podmioty sprawozdające, MIF i PIPF, występując w charakterze podmiotów przekazujących informacje o transakcjach rezydentów z nierezydentami, których przedmiotem są jednostki uczestnictwa FI-rezydenta, przekazują dane dotyczące statusu rezydenta oraz przynależności sektorowej posiadaczy jednostek uczestnictwa wyemitowanych przez FI-rezydentów, które nabywają/zbywają w imieniu posiadacza lub innego pośrednika także zaangażowanego w transakcję. Opcja ta ma zastosowanie, jeżeli: (i) przekazywane dane mają kompleksowy charakter, tzn. obejmują zasadniczo wszystkie transakcje zawierane przez podmioty sprawozdające; (ii) przekazywane są dokładne dane dotyczące transakcji kupna-sprzedaży zawieranych z podmiotami niebędącymi rezydentami uczestniczącymi państw członkowskich; (iii) różnice pomiędzy wartością emisji a wartością umorzenia, bez uwzględniania opłat i kosztów, tych samych jednostek uczestnictwa są minimalne; oraz (iv) liczba jednostek uczestnictwa posiadanych przez podmioty niebędące rezydentami uczestniczącymi państw członkowskich a wyemitowanych przez FI-rezydentów jest niska.

d) Jeżeli opcje a)–c) nie mają zastosowania, podmioty sprawozdające, w tym MIF i PIPF niebędące FI, przekazują odpowiednie dane na podstawie posiadanych informacji.

4. Jeżeli imienne jednostki uczestnictwa albo jednostki na okaziciela są emitowane po raz pierwszy lub jeżeli sytuacja na rynku wymaga zmiany opcji lub połączenia opcji, KBC mogą zezwolić na odstępianie od wymagań wskazanych w ust. 2 i 3 przez okres jednego roku.

CZĘŚĆ 3

Tabele sprawozdawcze

Tabela 1

Stany

Dane kwartalne

	A. Instytucje krajowe							
	MIF	Instytucje inne niż MIF						
		Instytucje rządowe i samorządowe	Pozostałe sektory Ogółem	Pozostałe instytucje pośrednictwa finansowego i pomocnicze instytucje finansowe (str. 123 + str. 124)	Instytucje ubezpieczeniowe i fundusze emerytalne (str. 125)	Przedsiębiorstwa (str. 11)	Gospodarstwa domowe i instytucje niekomercyjne działające na rzecz gospodarstw domowych (str. 14 + str. 15)	
AKTYWA								
1. Należności z tytułu depozytów i kredytów								
2. Dtużne papiery wartościowe								
2e. Euro								
z terminem pierwotnym do 1 roku włącznie								
powyżej 1 roku do 2 lat włącznie								
powyżej 2 lat								
2x. Waluty obce								
z terminem pierwotnym do 1 roku włącznie								
powyżej 1 roku do 2 lat włącznie								
powyżej 2 lat								
2t. Waluty ogółem								
z terminem pierwotnym do 1 roku włącznie								
powyżej 1 roku do 2 lat włącznie								
powyżej 2 lat								
3. Papiery z prawem do kapitału i udziały								
w tym akcje notowane, z wyłączeniem jednostek uczestnictwa FI i FRP								
w tym jednostki uczestnictwa FI i FRP								
4. Finansowe instrumenty pochodne								
5. Aktywa niefinansowe (w tym środki trwałe)								
6. Pozostałe aktywa								
ZOBOWIĄZANIA								
7. Zobowiązania z tytutu depozytów i kredytów								
8. Emisja jednostek uczestnictwa FI (¹)								
9. Finansowe instrumenty pochodne								
10. Pozostałe zobowiązania								

FI stosujące metodę zagregowaną przekazują dane dot. wszystkich rubryk, w tym czarnych i szarych.

FI stosujące metodę łączoną przekazują: (i) dane w rubrykach zazn. na czarno; (ii) informacje wskazane w tabeli 2 dla pap. wart., do których stosuje się metodę „papier po papierze”, oraz (iii) dane w rubrykach zaznaczonych na szaro dla pap. wart., do których nie stosuje się metody „papier po papierze”.

⁽¹⁾ Jeżeli podmiot sprawozdający nie ma możliwości bezpośredniego określenia statusu rezydenta oraz przynależności sektorowej, przekazuje dane na podst. posiadanych informacji. W przypadku akcji na okaziciela informacje mogą być zbierane od MIF lub PIPF nie będących funduszami inwestycyjnymi (zgodnie z art. 2 ust. 2 i par. 3 części 2 załącznika I do niniejszego rozporządzenia).

[illegible]

Tabela 2

Informacje przekazywane odrębnie dla poszczególnych rodzajów papierów wartościowych (wg metody „papier na papierze”)

Jeżeli stosowana jest metoda połączona, dane znajdujące się w polach poniższej tabeli przekazuje się dla każdego papieru wartościowego zaklasyfikowanego w jednej z następujących kategorii papierów wartościowych: „papiery wartościowe inne niż akcje”, „akcje i inne papiery udziałowe” oraz „wyemitowane jednostki uczestnictwa lub udziały w funduszach inwestycyjnych”, zgodnie z następującymi zasadami.

- a) Przekazanie danych znajdujących się w polu 1 jest obowiązkowe.
- b) Jeżeli właściwy KBC nie gromadzi od razu danych o transakcjach zgodnie z metodą s-b-s, przekazuje się dane znajdujące się w dwóch z trzech pól nr 2, 3 lub 4 (tzn. pola 2 i 3, pola 2 i 4 albo pola 3 i 4).
- c) Jeżeli właściwy KBC od razu zbiera dane o transakcjach zgodnie z metodą s-b-s, przekazuje się także dane znajdujące się w następujących polach:
 - i) pole 5 lub pola 6 i 7; oraz
 - ii) pole 4 lub pola 2 i 3.
- d) Właściwy KBC może także domagać się od podmiotów składających sprawozdania przekazywania danych znajdujących się w polu nr 8.
- e) Właściwy KBC może zdecydować, iż zbierane będą tylko dane znajdujące się w polu nr 2 w przypadkach wskazanych powyżej w lit. b) oraz lit. c) pkt (ii). W takim przypadku KBC jest zobowiązany do sprawdzenia i poinformowania EBC co najmniej raz do roku, czy jakość zagregowanych danych przekazywanych przez KBC, w tym częstotliwość i zakres wprowadzanych korekt, pozostają na niezmiennym poziomie.

Pole	Nazwa
1	Kod identyfikacyjny papieru wartościowego
2	Liczba jednostek lub zagregowana wartość nominalna
3	Cena
4	Wartość ogółem
5	Transakcje
6	Papiery wartościowe nabyte (aktywa) lub wyemitowane (pasywa)
7	Papiery wartościowe zbyte (aktywa) lub umorzone (pasywa)
8	Waluta rejestracji papieru wartościowego

Tabela 3

Korekty z tytułu aktualizacji wyceny lub transakcje

Dane kwartalne

	A. Instytucje krajowe								
	MIF	Instytucje inne niż MIF – Ogółem							
		Instytucje rządowe i samorządowe	Ogółem	Pozostałe sektory					Gospodarstwa domowe i instytucje niekomercyjne działające na rzecz gospodarstw domowych (str. 14 + str. 15)
				Ogółem	Pozostałe instytucje pośrednictwa finansowego i pomocnicze instytucje finansowe (str. 123 + str. 124)	Instytucje ubezpieczeniowe i fundusze emerytalne (str. 125)	Przedsiębiorstwa (str. 11)		
AKTYWA									
1. Należności z tytułu depozytów i kredytów									
2. Dłużne papiery wartościowe									
2e. Euro									
z terminem pierwotnym do 1 roku włącznie									
powyżej 1 roku do 2 lat włącznie									
powyżej 2 lat									
2x. Waluty obce									
z terminem pierwotnym do 1 roku włącznie									
powyżej 1 roku do 2 lat włącznie									
powyżej 2 lat									
2t. Waluty ogółem									
z terminem pierwotnym do 1 roku włącznie		MINIMUM		MINIMUM		MINIMUM	MINIMUM	MINIMUM	
powyżej 1 roku do 2 lat włącznie		MINIMUM		MINIMUM		MINIMUM	MINIMUM	MINIMUM	
powyżej 2 lat		MINIMUM		MINIMUM		MINIMUM	MINIMUM	MINIMUM	
3. Papiery z prawem do kapitału i udziały		MINIMUM				MINIMUM	MINIMUM	MINIMUM	
w tym akcje notowane, z wyłączeniem jednostek uczestnictwa FI i FRP		MINIMUM				MINIMUM	MINIMUM	MINIMUM	
w tym jednostki uczestnictwa FI i FRP		MINIMUM	MINIMUM						
4. Finansowe instrumenty pochodne									
5. Aktywa niefinansowe (w tym środki trwałe)									
6. Pozostałe aktywa									
ZOBOWIĄZANIA									
7. Zobowiązania z tytułu depozytów i kredytów									
8. Emisja jednostek uczestnictwa FI ⁽¹⁾									
9. Finansowe instrumenty pochodne									
10. Pozostałe zobowiązania									

FI stosujące metodę zagregowaną przekazują dane dot. wszystkich oznaczonych jako „MINIMUM”. KBC mogą rozszerzyć te wymogi na rubryki czarne i na szare niezawierające oznaczenia „MINIMUM”.

FI stosujące metodę tączoną przekazują: (i) dane w rubrykach czarnych oznaczonych jako „MINIMUM”; (ii) dane w rubrykach szarych ozn. jako „MINIMUM” dla pap. wart., do których nie stosuje się metody „papier po papierze”, oraz (iii) jeżeli właściwy KBC zbiera bezpośrednio dane o transakcjach zgodnie z metodą „papier po papierze” – informacje wskazane w tabeli 2 dla pap. wart., do których stosuje się metodę „papier po papierze”.

KBC mogą rozszerzyć te wymogi na: (i) czarne rubryki nieoznaczone jako „MINIMUM”; oraz (ii) szare rubryki niezawierające oznaczenia „MINIMUM” dla pap. wart., do których nie stosuje się metody „papier po papierze”.

⁽¹⁾ Jeżeli podmiot sprawozdający nie ma możliwości bezpośredniego określenia statusu rezydenta oraz przynależności sektorowej, przekazuje dane na podst. posiadanych informacji. W przypadku akcji na okaziciela informacje mogą być zbierane od MIF lub PIPF nie będących funduszami inwestycyjnymi (zgodnie z art. 2 ust. 2 i par. 3 części 2 załącznika I do niniejszego rozporządzenia).

⁽²⁾ KBC mogą odstąpić od wymogu przekazywania przez FI danych z tej pozycji, jeżeli stany kwartalne podane w tabeli 1 stanowią mniej niż 5 % wyemitowanych jednostek uczestnictwa FI.

Tabela 4

Stany; Korekty z tytułu aktualizacji wyceny lub transakcje

Dane miesięczne

	A. Instytucje krajowe	B. Instytucje pozostałych uczestniczących państw członkowskich	C. Rezerwa świata	D. Nieklasyfikowane sektory rowo
	MIF	Instytucje inne niż MIF	MIF	Instytucje inne niż MIF
		Instytucje rządowe i samorządowe	Pozostałe sektory Ogółem	Pozostałe sektory Ogółem
		Institucje ubezpieczeniowe i fundusze emerytalne (str. 125)	Przedsiębiorstwa (str. 11)	Gospodarstwa domowe i instytucje niekomercyjne działające na rzecz gospodarstw domowych (str. 14 + str. 15)
ZOBOWIĄZANIA				
8. Emisja jednostek uczestnictwa FI				

ZAŁĄCZNIK II

DEFINICJE

Część 1

Definicje instrumentów

Niniejsza tabela zawiera szczegółowy wystandaryzowany opis kategorii instrumentów przekształcanych przez KBC na kategorie stosowane na poziomie krajowym zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia ⁽¹⁾. Definicje te odnoszą się do europejskiego systemu rachunków narodowych i regionalnych we Wspólnocie (ESA 95).

TABELA A

Definicje kategorii instrumentów aktywów i zobowiązań FI

KATEGORIE AKTYWÓW

Kategoria	Opis najważniejszych cech
1. Należności z tytułu depozytów i kredytów	Dla celów sprawozdawczych ta pozycja obejmuje środki pożyczone przez FI pożyczkobiorcom, niestwierdzone dokumentami lub w formie pojedynczego dokumentu (nawet jeżeli stały się zbywalne). Obejmuje ona aktywa w formie depozytów: — depozyty złożone w MIF: a) depozyty przenaszalne: depozyty (w walucie krajowej lub obcej), które mogą być w każdej chwili zamienione na gotówkę lub przeniesione za pomocą czeku, polecenia przelewu, zapis debetowy lub w inny podobny sposób, bez żadnych istotnych ograniczeń lub opłat (ESA 95, par. 5.42–5.44), b) inne depozyty: wszelkie aktywa będące depozytami innymi niż depozyty przenaszalne. Inne depozyty nie mogą być użyte do dokonania płatności w dowolnym momencie oraz nie jest możliwa ich zamiana na gotówkę lub depozyty przenaszalne bez istotnych ograniczeń lub opłat. Ta podkategoria obejmuje depozyty terminowe i depozyty oszczędnościowe (ESA 95, par. 5.45–5.49), — niezbywalne papiery wartościowe Dłużne papiery wartościowe, które nie są zbywalne i nie są przedmiotem obrotu na rynkach wtórnych (patrz również: „kredyty i pożyczki w obrocie”), — kredyty i pożyczki w obrocie Kredyty, które faktycznie stały się zbywalne, klasyfikuje się w pozycji aktywów „należności z tytułu depozytów i kredytów”, pod warunkiem, że nadal będą miały formę pojedynczego dokumentu i, co do zasady, będą przedmiotem obrotu jedynie okazjonalnie, — należności z tytułu operacji z otrzymanym przyrzeczeniem odkupu Zapis przeciwny do gotówki wypłaconej w zamian za papiery wartościowe nabyte przez FI po danej cenie z jednoczesnym wyraźnym przyrzeczeniem odsprzedaży tych samych (lub podobnych) papierów wartościowych po ustalonej cenie w ustalonej dacie przyszłej (patrz: kategoria 7) Pozycja ta obejmuje również banknoty i monety denominowane w euro i walutach obcych, znajdujące się w obiegu i wykorzystywane powszechnie do dokonywania płatności

⁽¹⁾ Tzn. niniejsze tabele nie są wykazami poszczególnych instrumentów finansowych.

Kategoria	Opis najważniejszych cech
2. Dłużne papiery wartościowe	Dłużne papiery wartościowe, które są zbywalne i zazwyczaj są przedmiotem obrotu na rynkach wtórnych lub mogą być rozliczane na rynku oraz które nie dają posiadaczowi żadnych praw własności w stosunku do ich emitenta. Pozycja ta obejmuje: — papiery wartościowe (stwierdzone dokumentami bądź nie) dające ich posiadaczowi bezwarunkowe prawo do stałego lub umownie ustalonego dochodu w formie płatności kuponowych i/lub określonej stałej kwoty w określonym terminie (terminach) lub począwszy od daty wskazanej w momencie emisji, — zbywalne kredyty i pożyczki, które zostały zamienione na dużą liczbę jednakowych dokumentów i mogą być przedmiotem obrotu na rynkach wtórnych (patrz także: „kredyty i pożyczki w obrocie” w kategorii 1), — zadłużenie podporządkowane w formie dłużnych papierów wartościowych, — aby zachować spójność ze sposobem traktowania operacji z przyrzeczeniem odkupu, papiery wartościowe pożyczane w ramach operacji pożyczek papierów wartościowych pozostają w bilansie pierwotnego właściciela (i nie należy ich przenosić do bilansu tymczasowego nabywcy), w sytuacji, w której transakcja odwrotna została wyraźnie przyrzeczona, a nie jest jedynie możliwą do zrealizowania opcją (patrz także: kategoria 7). Dla dłużnych papierów wartościowych wymagany jest podział terminowy według zapadalności w momencie emisji (termin pierwotny), czyli ustalony z góry okres życia instrumentu finansowego, przed upływem którego nie może nastąpić jego umorzenie
3. Papiery wartościowe z prawem do kapitału i udziały	Papiery wartościowe reprezentujące prawa własności w przedsiębiorstwach lub quasi-przedsiębiorstwach. Takie papiery wartościowe, ogólnie rzecz biorąc, uprawniają posiadaczy do udziału w zyskach przedsiębiorstw lub quasi-przedsiębiorstw oraz do udziału w ich funduszach własnych w przypadku likwidacji. Kategoria ta obejmuje cztery główne podkategorie: — jednostki uczestnictwa FI i FRP, — akcje notowane, z wyłączeniem jednostek uczestnictwa FI i FRP, — akcje nienotowane, z wyłączeniem jednostek uczestnictwa FI i FRP: akcje, które nie są notowane (ESA 95, par. 5.90–5.93), — inne papiery z prawem do kapitału: wszelkie formy papierów udziałowych nieuwzględnionych w powyższych podkategoriach (ESA 95, par. 5.94 i 5.95)
3a. Papiery wartościowe z prawem do kapitału i udziały, w tym notowane, z wyłączeniem jednostek uczestnictwa FI i FRP	Akcje, których ceny są notowane na uznanych giełdach papierów wartościowych lub innego rodzaju rynkach wtórnych (ESA 95, par. 5.90–5.93)

Kategoria	Opis najważniejszych cech
3b. Papiery wartościowe z prawem do kapitału i udziały, w tym jednostki uczestnictwa FI i FRP	Ta pozycja aktywów obejmuje jednostki uczestnictwa emitowane przez FI i FRP uwzględnione na listach FI i MIF sporządzonym dla celów statystycznych. FRP są przedsiębiorstwami wspólnego inwestowania, których jednostki uczestnictwa są, pod względem płynności, bliskimi substytutami depozytów oraz które inwestują głównie w instrumenty rynku pieniężnego, i/lub jednostki uczestnictwa FRP, i/lub inne przenaszalne instrumenty dłużne z terminem pozostałym do zapadalności do jednego roku włącznie, i/lub depozyty bankowe, i/lub które przynoszą stopę zwrotu zbliżoną do stóp procentowych instrumentów rynku pieniężnego. Definicja FRP znajduje się w rozporządzeniu (WE) nr 2423/2001 (EBC/2001/13) dotyczącym skonsolidowanego bilansu sektora monetarnych instytucji finansowych. Definicja FI znajduje się w art. 1 niniejszego rozporządzenia
4. Finansowe instrumenty pochodne	Zgodnie z istniejącymi międzynarodowymi normami statystycznymi finansowe instrumenty pochodne mające określoną wartość rynkową powinny być, co do zasady, wykazywane w bilansie. Instrumenty pochodne mają określoną wartość rynkową, jeżeli są przedmiotem obrotu na rynku zorganizowanym, tj. giełdach, lub w sytuacji, w której mogą być regularnie rozliczane na rynkach pozagiełdowych. W tej pozycji wykazuje się dane o następujących finansowych instrumentach pochodnych: — opcje – zbywalne i rynku pozagiełdowego, — warranty, — futures posiadające wartość rynkową, tzn. będące przedmiotem obrotu lub takie, dla których istnieje inny instrument pochodny będący przedmiotem obrotu na rynku, oraz — swapy posiadające wartość rynkową, tzn. będące przedmiotem obrotu lub takie, dla których istnieje inny instrument pochodny będący przedmiotem obrotu na rynku. Finansowe instrumenty pochodne wykazywane w bilansie ujmuje się według ich wartości rynkowej, którą stanowi aktualna cena rynkowa lub jej bliski ekwiwalent („fair value” – wartość racjonalna ekonomicznie). Instrumenty pochodne ujmuje się w bilansie w ujęciu brutto. Poszczególne kontrakty na instrumenty pochodne, których wartość rynkowa brutto jest dodatnia, wykazuje się po stronie aktywów bilansu, natomiast kontrakty, których wartość rynkowa brutto jest ujemna – po stronie pasywów bilansu. Przyszłe zobowiązania brutto z tytułu kontraktów na instrumenty pochodne nie powinny być wykazywane w bilansie. Zgodnie z różnymi metodami wyceny, finansowe instrumenty pochodne mogą być wykazywane w ujęciu netto. Jeżeli dostępne są tylko wielkości netto lub pozycje są wykazywane według wartości innej niż rynkowa, należy przekazać dane z takimi wartościami
5. Aktywa niefinansowe (w tym środki trwałe)	Pozycja ta obejmuje: — inwestycje w rzeczowe aktywa trwałe (np. lokale, inne budynki i budowle oraz budynki niemieszkalne) oraz aktywa o wyjątkowej wartości (np. metale szlachetne), oraz — niefinansowe aktywa trwałe oraz wartości niematerialne i prawne do wielokrotnego wykorzystania przez FI w okresie dłuższym niż jeden rok. Obejmują one grunty i budynki zajmowane przez FI, jak również sprzęt, oprogramowanie i pozostałą infrastrukturę

Kategoria	Opis najważniejszych cech
6. Pozostałe aktywa	Jest to pozycja rezydualna po stronie aktywnej bilansu, zdefiniowana jako „aktywa nieuwzględnione w innych pozycjach”. W ramach tej pozycji KBC mogą także wymagać następujących dalszych podziałów: — odsetki od depozytów i kredytów, — odsetki od dłużnych papierów wartościowych, — naliczony czynsz z budynków, — należności niezwiązane z podstawową działalnością FI

ZOBOWIĄZANIA

Kategoria	Opis najważniejszych cech
7. Zobowiązania z tytułu depozytów oraz kredytów	Kwoty należne wierzycielom od FI, inne niż te wynikające z emisji zbywalnych papierów wartościowych. Pozycja ta obejmuje: — kredyty: kredyty i pożyczki udzielone sprawozdającemu FI, niestwierdzone dokumentami lub w formie pojedynczego dokumentu (nawet jeżeli stały się zbywalne), — operacje z udzielonym przyrzeczeniem odkupu: zapis przeciwny do gotówki otrzymanej w zamian za papiery wartościowe/złoto zbyte przez FI po danej cenie z jednoczesnym wyraźnym przyrzeczeniem odsprzedaży tych samych (lub podobnych) papierów wartościowych/złota po ustalonej cenie w ustalonej dacie przyszłej. Kwoty otrzymane przez FI w zamian za papiery wartościowe/złoto przekazane osobie trzeciej („nabywcy tymczasowemu”) klasyfikuje się w pozycji „umowy z udzielonym przyrzeczeniem odkupu”, w sytuacji, w której transakcja odwrotna została wyraźnie przyrzeczona, a nie jest jedynie możliwą do zrealizowania opcją. Oznacza to, że w czasie operacji FI zachowują efektywny (ekonomiczny) tytuł własności bazowych papierów wartościowych/złota. W tym zakresie przeniesienie prawnego tytułu własności nie jest odpowiednim kryterium dla ustalenia sposobu traktowania operacji z przyrzeczeniem odkupu. Jeżeli nabywca tymczasowy sprzeda papiery wartościowe/złoto otrzymane w ramach operacji z przyrzeczeniem odkupu, sprzedaż tę ujmuje się jako transakcję bezwarunkową, której przedmiotem są papiery wartościowe/złoto, i zapisuje w bilansie nabywcy tymczasowego jako wartość ujemną w portfelu papierów wartościowych/złota. Trzy poniższe warianty operacji z przyrzeczeniem odkupu mają strukturę spełniającą warunki uznania ich za zabezpieczone pożyczki. Dlatego też kwoty otrzymane przez FI (w zamian za papiery wartościowe/złoto tymczasowo przeniesione na osobę trzecią) klasyfikuje się w pozycji „operacje z udzielonym przyrzeczeniem odkupu”: — kwoty otrzymane w zamian za papiery wartościowe/złoto tymczasowo przeniesione na osobę trzecią w formie umowy z udzielonym przyrzeczeniem odkupu, — kwoty otrzymane w zamian za papiery wartościowe/złoto tymczasowo przeniesione na osobę trzecią w formie pożyczek obligacji (za zabezpieczeniem gotówkowym), — kwoty otrzymane w zamian za papiery wartościowe/złoto tymczasowo przeniesione na osobę trzecią w formie umowy sale/buy-back

Kategoria	Opis najważniejszych cech
8. Jednostki uczestnictwa FI	Jednostki uczestnictwa, w tym w formie kapitału zakładowego, emitowane przez FI wymienione na liście FI sporządzonej dla celów statystycznych. Pozycja ta obejmuje całkowitą wartość zobowiązań członków stosunku do uczestników FI. W pozycji tej uwzględnia się również środki pochodzące z nierozdzielonych świadczeń oraz środków zarezerwowanych przez sprawozdające FI na pokrycie prawdopodobnych przyszłych płatności i zobowiązań. W rozumieniu niniejszego rozporządzenia: — „imienne jednostki uczestnictwa FI” oznaczają jednostki uczestnictwa FI, w odniesieniu do których, zgodnie z przepisami prawa krajowego, prowadzi się rejestr posiadaczy obejmujący informacje o ich statusie rezydentów oraz przynależności sektorowej, — „jednostki uczestnictwa FI na okaziciela” oznaczają jednostki uczestnictwa FI, w odniesieniu do których nie prowadzi się rejestru posiadaczy, lub prowadzony rejestr nie obejmuje informacji o ich statusie rezydentów oraz przynależności sektorowej
9. Finansowe instrumenty pochodne	Patrz: kategoria 4
10. Pozostałe zobowiązania	Jest to rezydualna pozycja po stronie pasywnej bilansu, zdefiniowana jako „zobowiązania nieuwzględnione w innych pozycjach”. W ramach tej pozycji KBC mogą wymagać następujących dalszych podziałów: — emisja dłużnych papierów wartościowych Dłużne papiery wartościowe emitowane przez FI, które są zwykle instrumentami zbywalnymi i zazwyczaj są przedmiotem obrotu na rynkach wtórnych lub mogą być rozliczane na rynku, oraz które nie dają ich posiadaczowi żadnych praw własności w stosunku do emitenta, — odsetki od kredytów i depozytów otrzymanych, — zobowiązania niezwiązane z podstawową działalnością FI (zobowiązania w stosunku do dostawców, podatki, wynagrodzenia, składki na ubezpieczenie społeczne itd.), — rezerwy na zobowiązania wobec osób trzecich (świadczenia emerytalne, dywidenda itd.), — pozycje netto związane z pożyczkami papierów wartościowych bez zabezpieczenia gotówkowego, — kwoty netto do zapłaty związane z przyszłymi rozliczeniami transakcji, których przedmiotem są papiery wartościowe

Część 2

Definicje atrybutów papierów wartościowych, do których stosuje się metodę „papier po papierze”

TABELA B

Definicje atrybutów papierów wartościowych, do których stosuje się metodę „papier po papierze”

Pole	Opis
Kod identyfikacyjny papieru wartościowego	Kod jednoznacznie identyfikujący papier wartościowy. Może to być kod ISIN lub inny kod identyfikacyjny podany w instrukcji KBC

Pole	Opis
Liczba jednostek lub zagregowana wartość nominalna	Liczba jednostek papieru wartościowego lub zagregowana wartość nominalna, jeżeli obrót tym papierem jest prowadzony w ujęciu kwotowym, a nie w jednostkach
Cena	Cena jednostkowa papieru wartościowego lub procent zagregowanej wartości nominalnej, jeżeli obrót tym papierem jest prowadzony w ujęciu kwotowym, a nie w jednostkach. Cena jest z reguły ceną rynkową lub jest do niej zbliżona. KBC mogą również wymagać wykazywania w tej pozycji wartości naliczonych odsetek
Wartość ogółem	Wartość całkowita papieru wartościowego. Jeżeli obrót danym papierem jest prowadzony w jednostkach, wartość ta jest równa iloczynowi liczby papierów wartościowych i ceny jednostkowej. Jeżeli obrót danym papierem jest prowadzony w ujęciu kwotowym, a nie w jednostkach, wówczas wartość ta jest równa iloczynowi zagregowanej wartości nominalnej i ceny wyrażonej jako jej procent. Wartość ogółem jest, co do zasady, równa wartości rynkowej lub jest do niej zbliżona. KBC mogą również wymagać wykazywania w tej pozycji wartości naliczonych odsetek
Transakcje	Suma zakupów pomniejszona o sprzedaż (papiery wartościowe po stronie aktywów) lub emisje pomniejszone o umorzenia (papiery wartościowe po stronie zobowiązań) papieru wartościowego rejestrowanego według wartości transakcji
Papiery wartościowe zakupione (aktywa) lub wyemitowane (zobowiązania)	Suma zakupów (papiery wartościowe po stronie aktywów) lub emisji (papiery wartościowe po stronie zobowiązań) papieru wartościowego rejestrowanego według wartości transakcji
Papiery wartościowe sprzedane (aktywa) lub umorzone (zobowiązania)	Suma sprzedaży (papiery wartościowe po stronie aktywów) lub umorzeń (papiery wartościowe po stronie zobowiązań) papieru wartościowego rejestrowanego według wartości transakcji
Waluta rejestracji papieru wartościowego	Kod ISO lub jego odpowiednik waluty, w której wyrażono cenę i/lub wartość papieru wartościowego

Część 3

Definicje sektorów

Standardem klasyfikacji sektorów jest ESA 95. Identyfikacji partnerów operacji mających siedzibę na terytorium uczestniczących państw członkowskich dokonuje się według przynależności do sektorów, zgodnie z listą FI i MIF do celów statystycznych oraz zgodnie z informacją na temat statystycznej klasyfikacji klientów przedstawioną w wydanej przez EBC *Instrukcji sektoryzacji w statystyce monetarnej oraz instytucji i rynków finansowych. Informacja na temat klasyfikacji statystycznej klientów.*

TABELA C

Definicje sektorów

Sektor	Definicja
1. MIF	Będące rezydentami krajowe banki centralne, instytucje kredytowe zdefiniowane w prawie wspólnotowym oraz inne instytucje finansowe, których działalność polega na przyjmowaniu depozytów i/lub bliskich substytutów depozytów od podmiotów innych niż MIF oraz udzielaniu kredytów i/lub inwestowaniu w papiery wartościowe na własny rachunek (przynajmniej w sensie ekonomicznym) (rozporządzenie (WE) nr 2423/2001 (EBC/2001/13))
2. Instytucje rządowe i samorządowe	Będące rezydentami jednostki, których działalność polega głównie na wytwarzaniu towarów i usług nierynkowych, przeznaczonych do spożycia indywidualnego i zbiorowego i/lub na redystrybucji dochodu narodowego i dóbr (ESA 95, par. 2.68–2.70)

Sektor	Definicja
3. Pozostałe instytucje pośrednictwa finansowego i pomocnicze instytucje finansowe	Przedsiębiorstwa i quasi-przedsiębiorstwa finansowe (z wyjątkiem instytucji ubezpieczeniowych i funduszy emerytalnych), których działalność polega głównie na pośrednictwie finansowym polegającym na zaciąganiu zobowiązań w formie innej niż gotówka, depozyty i/lub bliskie substytuty depozytów od jednostek instytucjonalnych innych niż MIF lub rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe (ESA 95, par. 2.53–2.56). Do podsektora tego zalicza się również pomocnicze instytucje finansowe obejmujące wszystkie przedsiębiorstwa i quasi-przedsiębiorstwa finansowe, które głównie prowadzą pomocniczą działalność finansową (ESA 95, par. 2.57–2.59). Do zakresu tej definicji należą FI w rozumieniu niniejszego rozporządzenia
4. Instytucje ubezpieczeniowe i fundusze emerytalne	Przedsiębiorstwa i quasi-przedsiębiorstwa finansowe, których działalność polega głównie na pośrednictwie finansowym będącym konsekwencją podziału ryzyka (ESA 95, par. 2.60–2.67)
5. Przedsiębiorstwa	Przedsiębiorstwa i quasi-przedsiębiorstwa niezajmujące się pośrednictwem finansowym, których główną działalnością jest wytwarzanie towarów rynkowych i usług niefinansowych (ESA 95, par. 2.21–2.31)
6. Gospodarstwa domowe i instytucje niekomercyjne działające na rzecz gospodarstw domowych	Osoby fizyczne lub grupy osób będące konsumentami i producentami towarów i usług niefinansowych wyłącznie na użytek własny oraz producentami towarów rynkowych oraz usług niefinansowych i finansowych, pod warunkiem, że ich działalność nie jest tożsama z działalnością quasi-przedsiębiorstw. Do podsektora tego zalicza się instytucje niekomercyjne działające na rzecz gospodarstw domowych, których działalność polega głównie na wytwarzaniu towarów i usług nierynkowych przeznaczonych dla konkretnych grup gospodarstw domowych (ESA 95, par. 2.75–2.88).

ZAŁĄCZNIK III

KOREKTY Z TYTUŁU ZMIAN WYCENY LUB TRANSAKCJE

1. Rzeczywista populacja sprawozdawcza jest zobowiązana do przekazywania danych o korektach z tytułu aktualizacji wyceny lub transakcjach w sposób zgodny z postanowieniami art. 7 niniejszego rozporządzenia. Jeżeli rzeczywista populacja sprawozdawcza przekazuje dane o korektach z tytułu aktualizacji wyceny, dane te powinny obejmować korekty wyceny spowodowane zmianami cen i kursów walut lub tylko zmianami cen w okresie sprawozdawczym, z zastrzeżeniem uprzedniej zgody właściwego KBC. Jeżeli korekta z tytułu aktualizacji wyceny obejmuje jedynie zmiany związane ze zmianami cen, właściwy KBC gromadzi niezbędne dane, uwzględniające co najmniej strukturę walutową w podziale na funty szterlingi, dolary amerykańskie, jeny japońskie oraz franki szwajcarskie, w celu uzyskania informacji na temat zmian spowodowanych zmianami kursów walut.
2. Termin „transakcje finansowe” odnosi się do transakcji, które są rezultatem tworzenia, likwidacji lub przeniesienia prawa własności aktywów lub zobowiązań finansowych. Transakcje te mierzy się jako różnice między stanami na koniec okresów sprawozdawczych, z których usuwa się efekty zmian spowodowanych wpływem „korekt z tytułu aktualizacji wyceny” (spowodowanych zmianami cen i kursów walut) oraz „rekasyfikacji i innych korekt”. W celu wyliczenia transakcji EBC wymaga informacji statystycznych mających postać korekt obejmujących „rekasyfikacje i inne korekty” oraz „aktualizację wyceny wyniku tytułu zmian cen i kursów walut”. Transakcje finansowe zasadniczo powinny być zgodne z wymogami ESA 95, ale mogą od nich odbiegać z uwagi na praktyki przyjęte w danym kraju.
3. Termin „aktualizacja wyceny z tytułu zmian cen i kursów walut” odnosi się do zmian wyceny aktywów i zobowiązań spowodowanych zmianami cen aktywów i zobowiązań i/lub zmianami kursów walut, które mają wpływ na wyrażone w euro wartości aktywów i zobowiązań denominowanych w walutach obcych. Korekta z aktualizacji cen aktywów/zobowiązań odnosi się do zmian wyceny aktywów/zobowiązań powstających w wyniku zmian cen, według których rejestruje się lub zbywa/nabywa aktywa/zobowiązania. Aktualizacje cen obejmują zachodzące w czasie zmiany wartości stanów na koniec okresu spowodowane zmianami wartości bazowej, według której są one rejestrowane, tj. zyski/straty z tytułu aktywów. Zmiany kursów walut w stosunku do euro zachodzące pomiędzy okresami sprawozdawczymi powodują zmiany wartości aktywów/zobowiązań denominowanych w walutach obcych a wyrażanych w euro. Jako że zmiany te odpowiadają zyskom/stratom z tytułu aktywów i nie wynikają z transakcji finansowych, ich efektów nie należy uwzględniać w danych dotyczących transakcji. Zasadniczo, „aktualizacje wyceny z tytułu zmian cen i kursów walut” obejmują również zmiany wyceny wynikające z transakcji, których przedmiotem są aktywa/zobowiązania, tj. zrealizowane zyski/straty; w tym względzie stosowane są jednak różne praktyki na szczeblu krajowym.

ZAŁĄCZNIK IV

WYMOGI MINIMALNE OBOWIĄZUJĄCE RZECZYWISTĄ POPULACJĘ SPRAWOZDAWCZĄ

W celu realizacji wymogów sprawozdawczości statystycznej EBC, podmioty sprawozdające zobowiązane są do przestrzegania następujących wymogów minimalnych.

1. Wymogi minimalne w zakresie przekazywania danych:

- a) dane powinny być przekazywane do KBC na czas i w terminach wyznaczonych przez KBC,
- b) postać i format sprawozdań statystycznych powinny być zgodne z wymaganiami technicznymi w zakresie sprawozdawczości ustalonymi przez KBC,
- c) podmioty sprawozdające wyznaczają osobę(-y) do kontaktu,
- d) należy przestrzegać specyfikacji technicznych w zakresie sposobu przekazywania danych do KBC, oraz
- e) w przypadku przekazywania danych według metody „papier po papierze”, podmioty sprawozdające na żądanie KBC są zobowiązane do przekazywania dodatkowych informacji (np. nazwy emitenta, daty emisji) niezbędnych do identyfikacji papierów wartościowych, których kody identyfikacyjne są błędne lub nie są powszechnie dostępne.

2. Normy minimalne w zakresie dokładności

- a) dane statystyczne powinny być poprawne:
 - wszystkie warunki liniowe powinny być spełnione (aktywa i pasywa muszą się bilansować, podpozycje muszą sumować się do kwot ogółem itd.), oraz
 - dane powinny być spójne w czasie;
- b) podmioty sprawozdające powinny dysponować informacjami na temat wydarzeń wynikających z dostarczonych danych;
- c) informacje statystyczne powinny być pełne; istniejące luki powinny być wskazane, wyjaśnione wobec KBC oraz ewentualnie uzupełnione w możliwie szybkim terminie;
- d) informacje statystyczne nie powinny mieć luk ciągłych i strukturalnych;
- e) przy technicznym przesyłaniu danych, podmioty sprawozdające powinny uwzględniać wymiary i znaki dziesiętne ustalone przez KBC; oraz
- f) przy technicznym przesyłaniu danych, podmioty sprawozdające powinny przestrzegać zasad zaokrąglania określonych przez KBC.

3. Normy minimalne w zakresie zgodności pojęciowej:

- a) informacje statystyczne powinny być zgodne z definicjami i klasyfikacjami zawartymi w niniejszym rozporządzeniu;
- b) w przypadku rozbieżności w stosunku do tych definicji i klasyfikacji, podmioty sprawozdające powinny – tam, gdzie to właściwe – regularnie monitorować i oceniać różnice pomiędzy definicjami zastosowanymi a definicjami zawartymi w niniejszym rozporządzeniu; oraz
- c) podmioty sprawozdające powinny być w stanie wyjaśnić rozbieżności pomiędzy dostarczonymi danymi a danymi z poprzednich okresów.

4. Normy minimalne w zakresie trybu wprowadzania korekt

Należy przestrzegać zasad i procedur w zakresie trybu wprowadzania korekt określonych przez EBC i KBC. Do korekt innych niż korekty standardowe należy dołączać noty wyjaśniające.

SPROSTOWANIA

Sprostowanie do dyrektywy 96/73/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 1996 r. w sprawie niektórych metod analizy ilościowej dwuskładnikowych mieszanek włókien przędnych

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 32 z dnia 3 lutego 1997 r.)

(Polskie wydanie specjalne, rozdział 13, tom 18, str. 189)

- 1) Tytuł oraz w całym tekście z odpowiednim dostosowaniem formy gramatycznej:

zamiast: „włókna przędne”,
powinno być: „włókna tekstylne”.

- 2) W całym tekście z odpowiednim dostosowaniem formy gramatycznej:

zamiast: „eter naftowy”,
powinno być: „petroolej”.

- 3) W całym tekście z odpowiednim dostosowaniem formy gramatycznej:

zamiast: „włókno octanowe”,
powinno być: „acetat”.

- 4) W całym tekście z odpowiednim dostosowaniem formy gramatycznej:

zamiast: „włókno trójoctanowe”,
powinno być: „triacetat”.

- 5) W całym tekście z odpowiednim dostosowaniem formy gramatycznej:

zamiast: „włókno proteinowe”,
powinno być: „włókno białkowe”.

- 6) W całym tekście z odpowiednim dostosowaniem formy gramatycznej:

zamiast: „włókno modalne”,
powinno być: „modal”.

- 7) Strona 194, załącznik II pkt 1 Przepisy ogólne pkt I.6 akapit trzeci:

zamiast: „W przypadku, gdy substancji niewłóknistych nie można oddzielić przy pomocy eteru naftowego i wody, w celu ich usunięcia należy zastąpić opisaną wyżej metodę, w której wykorzystywana jest woda, inną odpowiednią metodą, która nie spowoduje istotnych zmian żadnego ze składników włóknistych. Niemniej jednak, w przypadku niektórych naturalnych niebielonych włókien pochodzenia roślinnego (np. juta, włókna kokosowe), należy zwrócić uwagę na fakt, że normalna wstępna obróbka z użyciem eteru naftowego i wody nie eliminuje wszystkich niewłóknistych substancji naturalnych; mimo to, nie stosuje się dodatkowej obróbki wstępnej, chyba, że próbka zawiera apretury nierozpuszczalne zarówno w eterze naftowym jak i w wodzie.”,
powinno być: „W przypadku gdy substancji niewłóknistych nie można oddzielić przy pomocy petrooleju i wody, w celu ich usunięcia należy zastąpić opisaną wyżej metodę, w której wykorzystywana jest woda, inną odpowiednią metodą, która nie spowoduje istotnych zmian żadnego ze składników włóknistych. Niemniej jednak w przypadku niektórych naturalnych niebielonych włókien pochodzenia roślinnego (np. juta, kokos) należy zwrócić uwagę na fakt, że normalna wstępna obróbka z użyciem petrooleju i wody nie eliminuje wszystkich niewłóknistych substancji naturalnych; mimo to nie stosuje się dodatkowej obróbki wstępnej, chyba że próbka zawiera apretury nierozpuszczalne zarówno w petrooleju, jak i w wodzie.”.

- 8) Strona 200, załącznik II pkt 2 Metody szczególne – tabela podsumowująca, druga kolumna, druga podkolumna, pozycja „Nr 7”:

zamiast: „Włókno poliestrowe”,
powinno być: „Poliester”.

- 9) Strona 200, załącznik II pkt 2 Metody szczególne – tabela podsumowująca, druga kolumna, pierwsza podkolumna, pozycja „Nr 8”:
- zamiast:* „Włókno akrylowe, niektóre włókna modakrylowe lub niektóre włókna polichlorowinyłowe”,
- powinno być:* „Akryl, niektóre modakryle lub niektóre włókna chlorowe”.
- 10) Strona 200, załącznik II pkt 2 Metody szczególne – tabela podsumowująca, druga kolumna, pierwsza podkolumna, pozycja „Nr 9”:
- zamiast:* „Niektóre włókna polichlorowinyłowe”,
- powinno być:* „Niektóre włókna chlorowe”.
- 11) Strona 200, załącznik II pkt 2 Metody szczególne – tabela podsumowująca, druga kolumna, druga podkolumna, pozycja „Nr 10”:
- zamiast:* „Niektóre włókna polichlorowinyłowe”,
- powinno być:* „Niektóre włókna chlorowe”.
- 12) Strona 200, załącznik II pkt 2 Metody szczególne – tabela podsumowująca, trzecia kolumna, pozycja „Nr 12”:
- zamiast:* „Metoda dawkowania azotu”,
- powinno być:* „Oznaczenie zawartości azotu”.
- 13) Strona 200, załącznik II pkt 2 Metody szczególne – tabela podsumowująca, druga kolumna, pierwsza podkolumna, pozycja „Nr 13”:
- zamiast:* „Włókno polipropylenowe”,
- powinno być:* „Polipropylen”.
- 14) Strona 200, załącznik II pkt 2 Metody szczególne – tabela podsumowująca, druga kolumna, pierwsza podkolumna, pozycja „Nr 14”:
- zamiast:* „Włókna polichlorowinyłowe (na bazie homopolimeru chlorku winylu)”,
- powinno być:* „Włókna chlorowe (na bazie homopolimeru chlorku winylu)”.
- 15) Strona 200, załącznik II, pkt 2 Metody szczególne – tabela podsumowująca, druga kolumna, pierwsza podkolumna, pozycja „Nr 15”:
- zamiast:* „Włókna polipropylenowe, niektóre włókna modakrylowe, niektóre włókna elastomerowe poliuretanowe, włókno octanowe, włókno trójoctanowe”,
- powinno być:* „Włókna chlorowe, niektóre modakryle, niektóre elastany, acetaty, triacetaty”.
- 16) Strona 201, załącznik II pkt 2, Metoda nr 1, pkt 1 i 2:
- zamiast:* „1. ZAKRES ZASTOSOWANIA
- Niniejszą metodę stosuje się po wyeliminowaniu substancji niewłóknistych, do mieszanek dwuskładnikowych:
1. włókna octanowego (19)
- z
2. wełną (1), sierścią zwierzęcą (2 i 3), jedwabiem (4), bawełną (5), lnem (7), konopiami (8), jutą (9), manilą (10), trawą alfa (11), włóknem kokosowym (12), janowcem (13), ramią (14), sizalem (15), włóknem miedziowym (21), włóknem modalnym (22), włóknem proteinowym (23), wiskozą (25), włóknem akrylowym (26), włóknem poliamidowym lub nylonem (30) i włóknem poliestrowym (31).
- Metody tej nie stosuje się po żadnym pozorem do włókna octanowego odacetylowanego na powierzchni.

2. ZASADA

Włókna octanowe znajdujące się w znanej suchej masie mieszanki rozpuszcza się za pomocą acetonu. Pozostałości zbiera się, myje, suszy i waży; ich masa, po wprowadzeniu ewentualnej poprawki, wyrażona zostaje jako odsetek suchej masy mieszanki. Różnica stanowi zawartość procentową suchego włókna octanowego.”,

powinno być: „1. ZAKRES ZASTOSOWANIA

Niniejszą metodę stosuje się po wyeliminowaniu substancji niewłóknistych, do mieszanek dwuskładnikowych:

1. acetat (19)

z

2. wełną (1), sierścią zwierzęcą (2 i 3), jedwabiem (4), bawełną (5), lnem (7), konopiami (8), jutą (9), abacą (10), ostnicą (11), kokosem (12), żarnowcem (13), ramią (14), sizalem (15), włóknem miedziowym (21), modalem (22), włóknem białkowym (23), wiskożą (25), włóknem akrylowym (26), poliamidem lub nylonem (30) i poliestrem (31).

Metody tej nie stosuje się po żadnym pozorem do włókna acetatowego odacetylowanego na powierzchni.

2. ZASADA

Włókna acetatowe znajdujące się w znanej suchej masie mieszanki rozpuszcza się za pomocą acetonu. Pozostałości zbiera się, myje, suszy i waży; ich masa, po wprowadzeniu ewentualnej poprawki, wyrażona zostaje jako odsetek suchej masy mieszanki. Różnica stanowi zawartość procentową suchego acetatu.”.

17) Strona 202, załącznik II pkt 2, Metoda nr 2, pkt 1 akapit pierwszy ppkt 2:

zamiast: „2. bawełną (5), włóknem miedziowym (21), włóknem modalnym (22), włóknem polichlorowinyłowym (27), włóknem poliamidowym lub nylonem (30), włóknem poliestrowym (31), włóknem polipropylenowym (33), włóknem elastomerowym poliuretanowym (39) i włóknem szklanym (40).”.

powinno być: „2. bawełną (5), włóknem miedziowym (21), modalem (22), włóknem chlorowym (27), poliamidem lub nylonem (30), poliestrem (31), polipropylenem (33), elastanem (39) i włóknem szklanym (40).”.

18) Strona 202, załącznik II pkt 2, Metoda nr 2, pkt 5 zdanie trzecie:

zamiast: „Dla bawełny, wiskozy, włókna modalnego jego wartość wynosi 1,01 a dla surowej bawełny 1,03.”,

powinno być: „Dla bawełny, wiskozy, modalu jego wartość wynosi 1,01, a dla niebielonej bawełny 1,03.”.

19) Strona 206 załącznik II pkt 2, Metoda nr 4, tytuł:

zamiast: „WŁÓKNO POLIAMIDOWE I NIEKTÓRE INNE WŁÓKNA”.

powinno być: „POLIAMID LUB NYLON I NIEKTÓRE INNE WŁÓKNA”.

20) Strona 206, załącznik II pkt 2, Metoda nr 4, pkt 1 akapit pierwszy:

zamiast: „Niniejszą metodę stosuje się po wyeliminowaniu substancji niewłóknistych, do mieszanek dwuskładnikowych:

1. włókna poliamidowego lub nylonu, (30),

z

2. wełną (5), sierścią zwierzęcą (2 i 3), bawełną (5), włóknem miedziowym (21), włóknem modalnym (22), wiskożą (25), włóknem akrylowym (26), włóknem polichlorowinyłowym (27), włóknem poliestrowym (31), włóknem polipropylenowym (33) i włóknem szklanym (40).”.

powinno być: „Niniejszą metodę stosuje się po wyeliminowaniu substancji niewłóknistych, do mieszanek dwuskładnikowych:

1. poliamidu lub nylonu (30),

z

2. wełną (5), sierścią zwierzęcą (2 i 3), bawełną (5), włóknem miedziowym (21), modalem (22), wiskożą (25), akrylem (26), włóknem chlorowym (27), poliestrem (31), polipropylenem (33) i włóknem szklanym (40).”.

21) Strona 206, załącznik II pkt 2, Metoda nr 4, pkt 2 zdanie trzecie:

zamiast: „Różnica stanowi zawartość procentową włókna poliamidowego lub nylonu.”,

powinno być: „Różnica stanowi zawartość procentową poliamidu lub nylonu.”.

22) Strona 207, załącznik II pkt 2, Metoda nr 5, pkt 2 akapit pierwszy:

zamiast: „Włókna octanowe znajdujące się w znanej masie mieszanki w stanie suchym rozpuszcza się za pomocą alkoholu benzyłowego w temperaturze $52^{\circ}\text{C} \pm 2^{\circ}\text{C}$.”,

powinno być: „Włókna acetatowe znajdujące się w znanej masie mieszanki w stanie suchym rozpuszcza się za pomocą alkoholu benzyłowego w temperaturze $52^{\circ}\text{C} \pm 2^{\circ}\text{C}$.”.

23) Strona 208, załącznik II pkt 2, Metoda nr 6, pkt 1 i 2:

zamiast: „1. ZAKRES ZASTOSOWANIA

Niniejszą metodę stosuje się po wyeliminowaniu substancji niewłóknistych, do mieszanek dwuskładnikowych:

1. włókna trójocjanowego (24)

z

2. wełną (1), sierścią zwierzęcą (2 i 3), bawełną (5), włóknem miedziowym (21), włóknem modalnym (22), włóknem akrylowym (26), włóknem poliamidowym lub nylonem (30), włóknem poliestrowym (31) i włóknem szklanym (40).

Uwaga:

Włókna trójocjanowe, wykończone apreturą prowadzącą do częściowej hydrolizy, przestają być całkowicie rozpuszczalne w odczynniku. W takich przypadkach niniejsza metoda nie ma zastosowania.

2. ZASADA

Włókna trójocjanowe znajdujące się w znanej masie mieszanki w stanie suchym rozpuszcza się za pomocą dichlorometanu. Pozostałości zbiera się, myje, suszy i waży; ich masa, po wprowadzeniu ewentualnej poprawki, wyrażona zostaje jako odsetek suchej masy mieszanki. Różnica stanowi zawartość procentową suchego włókna trójocjanowego.”,

powinno być: „1. ZAKRES ZASTOSOWANIA

Niniejszą metodę stosuje się po wyeliminowaniu substancji niewłóknistych, do mieszanek dwuskładnikowych:

1. triacetatu (24)

z

2. wełną (1), sierścią zwierzęcą (2 i 3), bawełną (5), włóknem miedziowym (21), modalem (22), akrylem (26), poliamidem lub nylonem (30), poliestrem (31) i włóknem szklanym (40).

Uwaga:

Włókna triacetatowe, wykończone apreturą prowadzącą do częściowej hydrolizy, przestają być całkowicie rozpuszczalne w odczynniku. W takich przypadkach niniejsza metoda nie ma zastosowania.

2. ZASADA

Włókna triacetatowe znajdujące się w znanej masie mieszanki w stanie suchym rozpuszcza się za pomocą dichlorometanu. Pozostałości zbiera się, myje, suszy i waży; ich masa, po wprowadzeniu ewentualnej poprawki, wyrażona zostaje jako odsetek suchej masy mieszanki. Różnica stanowi zawartość procentową suchego triacetatu.”.

24) Strona 208, załącznik II pkt 2, Metoda nr 6, pkt 5:

zamiast: „Wyniki oblicza się w sposób opisany we wskazówkach ogólnych. Wartość »d«, wynosi 1,00, z wyjątkiem włókna poliestrowego, dla którego wartość »d«, wynosi 1,01.”,

powinno być: „Wyniki oblicza się w sposób opisany we wskazówkach ogólnych. Wartość »d«, wynosi 1,00, z wyjątkiem poliestru, dla którego wartość »d«, wynosi 1,01.”.

25) Strona 209, załącznik II pkt 2, Metoda nr 7, tytuł:

zamiast: „NIEKTÓRE WŁÓKNA CELULOZOWE I WŁÓKNO POLIESTROWE”,

powinno być: „NIEKTÓRE WŁÓKNA CELULOZOWE I POLIESTER”.

26) Strona 209, załącznik II pkt 2, Metoda nr 7, pkt 1:

zamiast: „1. ZAKRES ZASTOSOWANIA

Niniejszą metodę stosuje się po wyeliminowaniu substancji niewłóknistych, do mieszanek dwuskładnikowych:

1. bawełny (5), lnu (7), konopii (8), ramii (14), włókna miedziowego (21), włókna modalnego (22), wiskozy (25)

z

2. z włóknem poliestrowym (31).”.

powinno być: „1. ZAKRES ZASTOSOWANIA

Niniejszą metodę stosuje się po wyeliminowaniu substancji niewłóknistych, do mieszanek dwuskładnikowych:

1. bawełny (5), lnu (7), konopii (8), ramii (14), włókna miedziowego (21), modalu (22), wiskozy (25),

z

2. poliestrem (31).”.

27) Strona 210, załącznik II pkt 2, Metoda nr 8, tytuł:

zamiast: „WŁÓKNA AKRYLOWE, NIEKTÓRE WŁÓKNA MODAKRYLOWE LUB NIEKTÓRE WŁÓKNA POLICHLOROWINYLOWE I NIEKTÓRE INNE WŁÓKNA”,

powinno być: „AKRYLE, NIEKTÓRE MODAKRYLE LUB NIEKTÓRE WŁÓKNA CHLOROWE I NIEKTÓRE INNE WŁÓKNA”.

28) Strona 210, załącznik II pkt 2, Metoda nr 8, pkt 1 i 2 oraz przypis 1:

zamiast: „1. ZAKRES ZASTOSOWANIA

Niniejszą metodę stosuje się po wyeliminowaniu substancji niewłóknistych, do mieszanek dwuskładnikowych:

1. włókien akrylowych (26), niektórych włókien modakrylowych (29) lub niektórych włókien polichlorowinylowych ⁽¹⁾

z

2. z wełną (1), sierścią zwierzęcą (2 i 3), jedwabiem (3), bawełną (5), włóknem miedziowym (21), włóknem modalnym (22), wiskożą (25), włóknem poliamidowym lub nylonem (30) i włóknem poliestrowym (31).

Stosuje się ją również do włókien akrylowych oraz niektórych włókien modakrylowych poddanych działaniu barwników wstępnie metalizowanych, ale nie do włókien poddawanych działaniu barwników chromujących się.

2. ZASADA

Włókna akrylowe, niektóre włókna modakrylowe lub niektóre włókna polichlorowinylowe znajdujące się w znanej masie mieszanki w stanie suchym rozpuszcza się za pomocą dimetyloformamidu w temperaturze wrzenia łaźni wodnej. Pozostałości zbiera się, myje, suszy i waży. Ich masę, po naniesieniu ewentualnych poprawek, wyraża się jako zawartość procentową suchej masy mieszanki, a różnica stanowi zawartość procentową suchych włókien akrylowych, włókien modakrylowych lub włókien polichlorowinylowych.

⁽¹⁾ Przed przystąpieniem do analizy należy sprawdzić rozpuszczalność włókien modakrylowych lub polichlorowinylowych w odczynniku.”.

powinno być: „1. ZAKRES ZASTOSOWANIA

Niniejszą metodę stosuje się po wyeliminowaniu substancji niewłóknistych, do mieszanek dwuskładnikowych:

1. akryli (26), niektórych modakryli (29) lub niektórych włókien chlorowych ⁽¹⁾

z

2. wełną (1), sierścią zwierzęcą (2 i 3), jedwabiem (3), bawełną (5), włóknem miedziowym (21), modalem (22), wiskożą (25), poliamidem lub nylonem (30) i poliestrem (31).

Stosuje się ją również do akryli oraz niektórych modakryli poddanych działaniu barwników wstępnie metalizowanych, ale nie do włókien poddawanych działaniu barwników chromujących się.

2. ZASADA

Akryle, niektóre modakryle lub niektóre włókna chlorowe znajdujące się w znanej masie mieszanek w stanie suchym rozpuszcza się za pomocą dimetyloformamidu w temperaturze wrzenia łaźni wodnej. Pozostałości zbiera się, myje, suszy i waży. Ich masę, po naniesieniu ewentualnych poprawek, wyraża się jako zawartość procentową suchej masy mieszanek, a różnica stanowi zawartość procentową suchych akryli, włókien modakryli lub włókien chlorowych.

⁽¹⁾ Przed przystąpieniem do analizy należy sprawdzić rozpuszczalność modakryli lub włókien chlorowych w odczynniku.”.

29) Strona 211, załącznik II pkt 2, Metoda nr 8, pkt 5:

zamiast: „włókna poliestrowego: 1,01.”,

powinno być: „poliestru: 1,01.”.

30) Strona 212, załącznik II pkt 2, Metoda nr 9, tytuł:

zamiast: „WŁÓKNA POLICHLOROWINYLOWE I NIEKTÓRE INNE WŁÓKNA”,

powinno być: „WŁÓKNA CHLOROWE I NIEKTÓRE INNE WŁÓKNA”.

31) Strona 212, załącznik II pkt 2, Metoda nr 9, pkt 1 i 2 oraz przypis 1:

zamiast: „1. ZAKRES ZASTOSOWANIA

Niniejszą metodę stosuje się po wyeliminowaniu substancji niewłóknistych, do mieszanek dwuskładnikowych:

1. niektórych włókien polichlorowinyłowych (27), tzn. niektórych polichlorów winylu, nachlorowanych lub nie ⁽¹⁾

z

2. z wełną (1), sierścią zwierzęcą (2 i 3), jedwabiem (3), bawełną (5), włóknem miedziowym (21), włóknem modalnym (22), wiskożą (25), włóknem akrylowym (26), włóknem poliamidowym lub nylonem (30), włóknem poliestrowym (31), włóknem szklanym (40).

Jeżeli zawartość wełny lub jedwabiu w mieszanke przekracza 25 %, należy zastosować metodę nr 2.

Jeżeli zawartość w mieszanke włókna poliamidowego lub nylonu przekracza 25 %, wykorzystuje się metodę nr 4.

2. ZASADA

Włókna polichlorowinyłowe znajdujące się w znanej masie mieszanek w stanie suchym rozpuszcza się za pomocą azeotropowej mieszaniny siarczku węgla i acetonu. Pozostałości zbiera się, myje, suszy i waży; ich masa wyrażona zostaje jako zawartość procentowa suchej masy mieszanek. Różnica stanowi zawartość procentową suchych włókien polichloru winylu.

⁽¹⁾ Przed przystąpieniem do analizy należy sprawdzić rozpuszczalność włókien polichlorowinyłowych w odczynniku.”.

powinno być: „1. ZAKRES ZASTOSOWANIA

Niniejszą metodę stosuje się po wyeliminowaniu substancji niewłóknistych, do mieszanek dwuskładnikowych:

1. niektórych włókien chlorowych (27), tzn. niektórych polichlorków winylu, nachlorowanych lub nie ⁽¹⁾

z

2. wełną (1), sierścią zwierzęcą (2 i 3), jedwabiem (3), bawełną (5), włóknem miedziowym (21), modalem (22), wiskozą (25), akrylem (26), poliamidem lub nylonem (30), poliestrem (31), włóknem szklanym (40).

Jeżeli zawartość wełny lub jedwabiu w mieszance przekracza 25 %, należy zastosować metodę nr 2.

Jeżeli zawartość w mieszance poliamidu lub nylonu przekracza 25 %, wykorzystuje się metodę nr 4.

2. ZASADA

Włókna chlorowe znajdujące się w znanej masie mieszanki w stanie suchym rozpuszcza się za pomocą azeotropowej mieszaniny siarczku węgla i acetonu. Pozostałości zbiera się, myje, suszy i waży; ich masa wyrażona zostaje jako zawartość procentowa suchej masy mieszanki. Różnica stanowi zawartość procentową suchych włókien polichloru winylu.

⁽¹⁾ Przed przystąpieniem do analizy należy sprawdzić rozpuszczalność włókien chlorowych w odczynniku.”.

32) Strona 213, załącznik II pkt 2, Metoda nr 10, tytuł:

zamiast: „WŁÓKNO OCTANOWE I NIEKTÓRE WŁÓKNA POLICHLOROWINYLOWE”,

powinno być: „ACETAT I NIEKTÓRE WŁÓKNA CHLOROWE”.

33) Strona 213, załącznik II pkt 2, Metoda nr 10, pkt 1 i 2:

zamiast: „1. ZAKRES ZASTOSOWANIA

Niniejszą metodę stosuje się po wyeliminowaniu substancji niewłóknistych, do mieszanek dwuskładnikowych:

1. włókna octanowego (19)

z

2. z niektórymi włóknami polichlorowinyłowymi (27), tzn. polichlorkiem winylu, nawet nachlorowanym.

2. ZASADA

Włókna octanowe znajdujące się w znanej masie mieszanki w stanie suchym rozpuszcza się za pomocą kwasu octowego lodowatego. Pozostałości zbiera się, myje, suszy i waży; ich masa, z naniesieniem ewentualnych poprawek, wyrażona zostaje jako zawartość procentowa suchej masy mieszanki. Różnica stanowi zawartość procentową suchej masy włókna octanowego.”.

powinno być: „1. ZAKRES ZASTOSOWANIA

Niniejszą metodę stosuje się po wyeliminowaniu substancji niewłóknistych, do mieszanek dwuskładnikowych:

1. włókna octanowego (19)

z

2. niektórymi włóknami chlorowymi, tzn. polichlorkiem winylu, nawet nachlorowanym.

Metody tej nie stosuje się po żadnym pozorem do włókna acetatowego odacetylowanego na powierzchni.

2. ZASADA

Włókna acetatowe znajdujące się w znanej masie mieszanki w stanie suchym rozpuszcza się za pomocą kwasu octowego lodowatego. Pozostałości zbiera się, myje, suszy i waży; ich masa, z naniesieniem ewentualnych poprawek, wyrażona zostaje jako zawartość procentowa suchej masy mieszanki. Różnica stanowi zawartość procentową suchej masy acetatu.”.

34) Strona 214, załącznik II pkt 2, Metoda nr 11, przypis 1:

zamiast: „Jedwabie dzikie, takie jak gruby jedwab z kokonów dzikiego jedwabiu bengalskiego, nie rozpuszczają się całkowicie w 75 % m/m kwasu siarkowego.”,

powinno być: „Jedwabie dzikie, takie jak tussah, nie rozpuszczają się całkowicie w 75 % m/m kwasu siarkowego.”.

35) Strona 217, załącznik II pkt 2, Metoda nr 13, tytuł:

zamiast: „WŁÓKNO POLIPROPYLENOWE I NIEKTÓRE INNE WŁÓKNA”,

powinno być: „POLIPROPYLEN I NIEKTÓRE INNE WŁÓKNA”.

36) Strona 217, załącznik II pkt 2, Metoda nr 13, pkt 1 i 2:

zamiast: „1. ZAKRES ZASTOSOWANIA

Niniejszą metodę stosuje się po wyeliminowaniu substancji niewłóknistych, do mieszanek dwuskładnikowych:

1. włókna polipropylenowego (33)

z

2. wełną (1), sierścią zwierzęcą (2 i 3), jedwabiem (4), bawełną (5), włóknem miedziowym (21), włóknem modalnym (22), włóknem trójocianowym (24), wiskożą (25), włóknem akrylowym (26), włóknem poliamidowym lub nylonem (30), włóknem poliestrowym (31) i włóknem szklanym (40).

2. ZASADA

Włókno polipropylenowe znajdujące się w znanej masie mieszanki w stanie suchym rozpuszcza się we wrzącym ksylenie. Pozostałości zbiera się, myje, suszy i waży; ich masa wyrażona zostaje jako zawartość procentowa suchej masy mieszanki. Różnica stanowi zawartość procentową włókna polipropylenowego.”,

powinno być: „1. ZAKRES ZASTOSOWANIA

Niniejszą metodę stosuje się po wyeliminowaniu substancji niewłóknistych, do mieszanek dwuskładnikowych:

1. włókna polipropylenowego (33)

z

2. wełną (1), sierścią zwierzęcą (2 i 3), jedwabiem (4), bawełną (5), acetatem (19), włóknem miedziowym (21), modalem (22), triacetatem (24), wiskożą (25), akrylem (26), poliamidem lub nylonem (30), poliestrem (31) i włóknem szklanym (40).

2. ZASADA

Włókno polipropylenowe znajdujące się w znanej masie mieszanki w stanie suchym rozpuszcza się we wrzącym ksylenie. Pozostałości zbiera się, myje, suszy i waży; ich masa wyrażona zostaje jako zawartość procentowa suchej masy mieszanki. Różnica stanowi zawartość procentową polipropylenu.”.

37) Strona 219, załącznik II pkt 2, Metoda nr 14, tytuł:

zamiast: „WŁÓKNA POLICHLOROWINYLOWE (NA BAZIE HOMOPOLIMERU CHLORKU WINYLU) I NIEKTÓRE INNE WŁÓKNA”,

powinno być: „WŁÓKNA CHLOROWE (NA BAZIE HOMOPOLIMERU CHLORKU WINYLU) I NIEKTÓRE INNE WŁÓKNA”.

38) Strona 219, załącznik II pkt 2, Metoda nr 14 pkt 1 i 2:

zamiast: „1. ZAKRES ZASTOSOWANIA

Niniejszą metodę stosuje się po wyeliminowaniu substancji niewłóknistych, do mieszanek dwuskładnikowych:

1. włókien polichlorowinyłowych (27) na bazie homopolimeru chlorku winylu, nawet chlorowanego

z

2. bawełną (5), włóknem octanowym (19), włóknem miedziowym (21), włóknem modalnym (22), wiskożą (25), niektórymi włóknami akrylowymi (26), niektórymi włóknami modakrylowymi (29), włóknem poliamidowym lub nylonem (30) i włóknem poliestrowym (31).

Włókna modakrylowe są włóknami, które w wyniku zanurzenia w stężonym kwasie siarkowym (gęstość względna 1,84 przy 20 °C) dają klarowny roztwór.

Metodę tę można stosować zamiast metod nr 8 i 9.

2. ZASADA

Składnik inny niż włókna polichlorowinyłowe (tj. włókna określone w ust. 1 pkt 2) eliminuje się ze znanej mieszanki w stanie suchym za pomocą stężonego kwasu siarkowego (o gęstości względnej 1,84 przy 20 °C). Pozostałości włókna polichlorowinyłowego zbiera się, myje, suszy i waży; ich masa, po naniesieniu ewentualnych poprawek, wyrażona zostaje jako zawartość procentowa suchej masy mieszanki. Różnica stanowi zawartość procentową drugiego składnika.”

powinno być: „1. ZAKRES ZASTOSOWANIA

Niniejszą metodę stosuje się po wyeliminowaniu substancji niewłóknistych, do mieszanek dwuskładnikowych:

1. włókien chlorowych (27) na bazie homopolimeru chlorku winylu, nawet chlorowanego

z

2. bawełną (5), acetatem (19), włóknem miedziowym (21), modalem (22), wiskożą (25), niektórymi akrylami (26), niektórymi modakrylami (29), poliamidem lub nylonem (30) i poliestrem (31).

Modakryle są włóknami, które w wyniku zanurzenia w stężonym kwasie siarkowym (gęstość względna 1,84 przy 20 °C) dają klarowny roztwór.

Metodę tę można stosować zamiast metod nr 8 i 9.

2. ZASADA

Składnik inny niż włókna chlorowe (tj. włókna, określone w ust. 1 pkt 2) eliminuje się z znanej mieszanki w stanie suchym za pomocą stężonego kwasu siarkowego (o gęstości względnej 1,84 przy 20 °C). Pozostałości włókna polichlorowinyłowego zbiera się, myje, suszy i waży; ich masa, po naniesieniu ewentualnych poprawek, wyrażona zostaje jako zawartość procentowa suchej masy mieszanki. Różnica stanowi zawartość procentową drugiego składnika.”

39) Strona 221, załącznik II pkt 2, Metoda nr 15, tytuł:

zamiast: „WŁÓKNO POLIPROPYLENOWE, NIEKTÓRE WŁÓKNA MODAKRYLOWE, NIEKTÓRE WŁÓKNA ELASTOMEROWE POLIURETANOWE, WŁÓKNO OCTANOWE, WŁÓKNO TRÓJOCTANOWE”,

powinno być: „WŁÓKNO CHLOROWE, NIEKTÓRE MODAKRYLE, NIEKTÓRE ELASTANY, ACETATY, TRIACE-TATY I NIEKTÓRE INNE WŁÓKNA”.

40) Strona 221, załącznik II pkt 2, Metoda nr 15, pkt 1 i 2:

zamiast: „1. ZAKRES ZASTOSOWANIA

Niniejszą metodę stosuje się po wyeliminowaniu substancji niewłóknistych, do mieszanek dwuskładnikowych:

1. włókna octanowego (19), włókna trójoctanowego (24), włókien polichlorowinyłowych (27), włókien modakrylowych (29) i niektórych włókien elastomerowych poliuretanowych (39)

z

2. wełną (1), sierścią zwierzęcą (2 i 3), jedwabiem (4), bawełną (5), włóknem miedziowym (21), włóknem modalnym (22), wiskożą (25), włóknem poliamidowym lub nylonem (30), włóknem akrylowym (26) i włóknem szklanym (40).

Jeżeli stwierdzono obecność włókna modakrylowego lub włókna elastomerowego poliuretanowego, w celu określenia, czy włókno takie jest całkowicie rozpuszczalne w odczynniku, przeprowadza się badanie wstępne.

Do analizy mieszanek zawierających włókna polichlorowinyłowe stosować można również metodę nr 9 lub 14.

2. ZASADA

Włókna octanowe, trójoctanowe, polichlorowinyłowe, niektóre włókna modakrylowe i niektóre włókna elastomerowe poliuretanowe rozpuszcza się w drodze ekstrakcji z wykorzystaniem cykloheksanonu, w temperaturze zbliżonej do temperatury wrzenia. Pozostałości zbiera się, myje, suszy i waży; ich masa wyrażona zostaje jako zawartość procentowa suchej masy mieszanki. Różnica stanowi zawartość procentową suchej masy włókna polichlorowinyłowego, modakrylowego, włókna elastomerowego poliuretanowego, włókna octanowego i włókna trójoctanowego.”

powinno być: „1. ZAKRES ZASTOSOWANIA

Niniejszą metodę stosuje się po wyeliminowaniu substancji niewłóknistych, do mieszanek dwuskładnikowych:

1. acetatu (19), triacetatu (24), włókien chlorowych (27), modakryli (29) i niektórych elastanów (39),

z

2. wełną (1), sierścią zwierzęcą (2 i 3), jedwabiem (4), bawełną (5), włóknem miedziowym (21), modalem (22), wiskozą (25), poliamidem lub nylonem (30), akrylem (26) i włóknem szklanym (40).

Jeżeli stwierdzono obecność włókna modakrylowego lub włókna elastanowego, w celu określenia, czy włókno takie jest całkowicie rozpuszczalne w odczynniku przeprowadza się badanie wstępne.

Do analizy mieszanek zawierających włókna chlorowe stosować można również metodę nr 9 lub 14.

2. ZASADA

Włókna acetatowe, triacetatowe, chlorowe, niektóre modakryle i niektóre elastany rozpuszcza się w drodze ekstrakcji z wykorzystaniem cykloheksanonu, w temperaturze zbliżonej do temperatury wrzenia. Pozostałości zbiera się, myje, suszy i waży; ich masa wyrażona zostaje jako zawartość procentowa suchej masy mieszanki. Różnica stanowi zawartość procentową suchej masy włókna chlorowego, modakrylu, elastanu, acetatu i triacetatu.”.

Sprostowanie do rozporządzenia (WE) nr 1829/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie genetycznie zmodyfikowanej żywności i paszy

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 268 z dnia 18 października 2003 r.)

(Polskie wydanie specjalne, rozdział 13, tom 32, str. 432)

1) Strona 435, motyw 29:

zamiast: „Wykrywalność oraz etykietowanie GMO na wszystkich etapach wprowadzania do obrotu, w tym możliwość ustanowienia progów, zapewnia dyrektywa 2001/18/WE oraz rozporządzenie (WE) nr 1830/2003.”,

powinno być: „Możliwość śledzenia oraz etykietowanie GMO na wszystkich etapach wprowadzania do obrotu, w tym możliwość ustanowienia progów, zapewnia dyrektywa 2001/18/WE oraz rozporządzenie (WE) nr 1830/2003.”.

2) Strona 437, art. 2 pkt 1:

zamiast: „stosuje się definicje »żywność«, »pasza«, »konsument końcowy«, »przedsiębiorstwo żywnościowe« i »przedsiębiorstwo paszowe« podane w rozporządzeniu (WE) nr 178/2002.”,

powinno być: „stosuje się definicje »żywność«, »pasza«, »konsument końcowy«, »przedsiębiorstwo spożywcze« i »przedsiębiorstwo paszowe«, podane w rozporządzeniu (WE) nr 178/2002.”.

3) Strona 437, art. 2 pkt 2:

zamiast: „definicję »wykrywalności«, ustanowioną w rozporządzenia (WE) nr 1830/2003.”,

powinno być: „definicję »możliwości śledzenia«, ustanowioną w rozporządzenia (WE) nr 1830/2003.”.

4) Strona 437, art. 2 pkt 3:

zamiast: „»podmiot gospodarczy« oznacza osobę fizyczną lub prawną odpowiedzialną za zapewnienie, że przedsiębiorstwo żywnościowe lub paszowe spełnia wymagania niniejszego rozporządzenia pod jej kontrolą.”,

powinno być: „»podmiot gospodarczy« oznacza osobę fizyczną lub prawną odpowiedzialną za zapewnienie, że przedsiębiorstwo spożywcze lub paszowe spełnia wymagania niniejszego rozporządzenia pod jej kontrolą.”.

5) Strona 443, art. 16 ust. 1:

zamiast: „1. Pasza określona w art. 3 ust. 1 nie może.”,

powinno być: „1. Pasza określona w art. 15 ust. 1 nie może.”.
